

Z obsahu:

**Mariina účast na
Ježíšově utrpení**

Jan Pavel II. při
generální audienci
8. ledna 1997.
– strana 2 –

Rodiče tvůrci osudu

Polský lékař Edward
Krzeminski jako
hlavní zásadu zdůraz-
ňuje skutečnost, že
dům rodičů se stává
osudem člověka.
– strana 5 –

K čemu rodina?

Co potřebují děti,
aby byly šťastné?
– strana 6 –

Rabínova moudrost

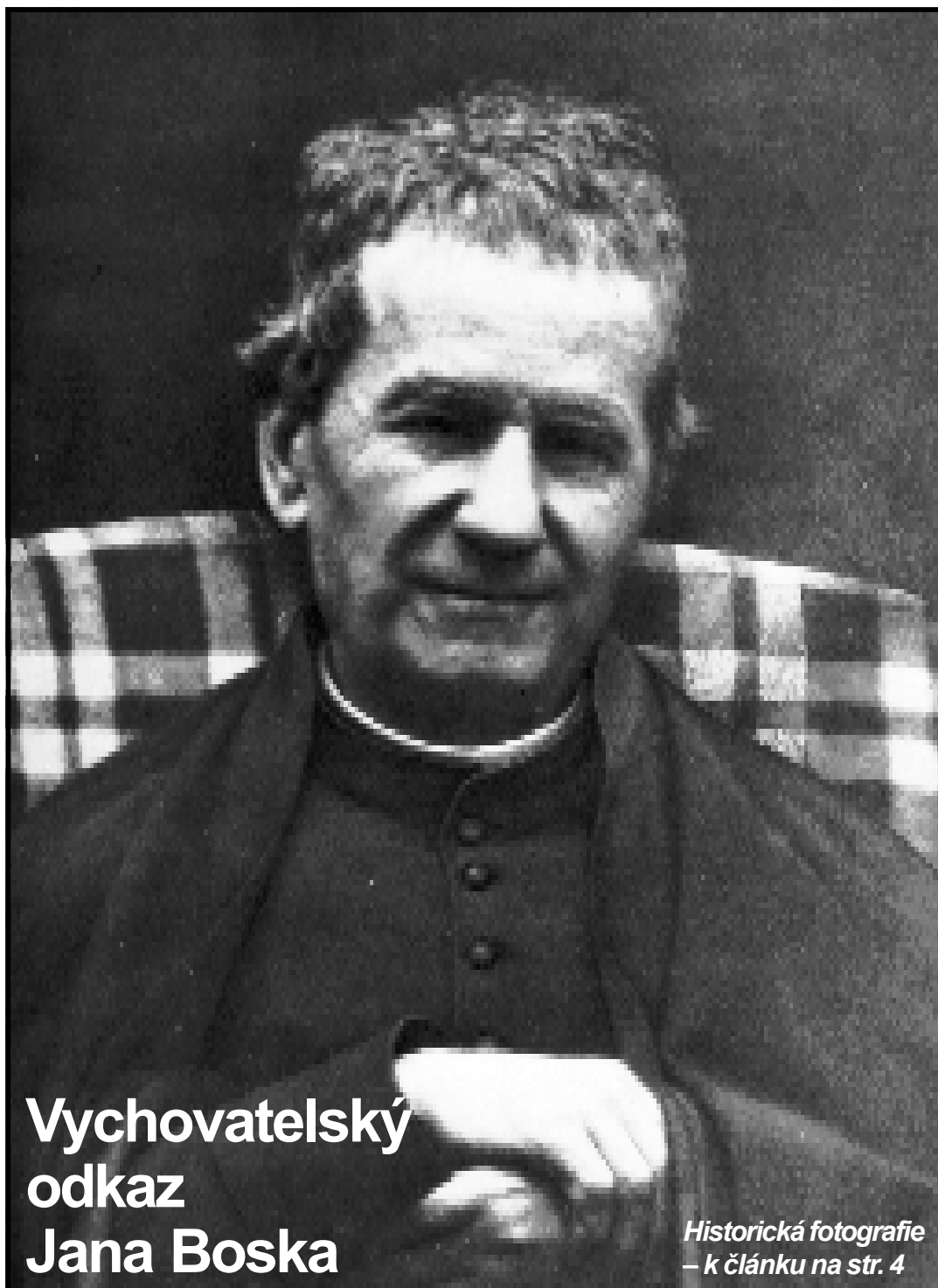
– strana 8 –

**Společnost na ochra-
nu týraných dětí**

– strana 10 –

**Svoboda
a eucharistie**

K 46. eucharistické-
mu kongresu, který
se bude konat ve
Wroclawi ve dnech
25. května až
1. června.
– strana 11 –

**Vychovatelský
odkaz
Jana Boska**

*Historická fotografie
– k článku na str. 4*

Mariina účast na Ježíšově utrpení

1. Slova starce Simeona, kterými oznamuje Marii, že se bude podílet na spásonosném poslání Mesiáše, staví do světla úlohu ženy na tajemství vykoupení. Maria totiž není jen jednotlivá osoba, nýbrž i dcera Siónská, postavená po boku Vykupitele, aby se podílela na jeho utrpení a v duchu plodila Boží děti. Tato skutečnost je vyjádřena průměrem sedmi mečů, které probodávají Mariino srdce. Toto zobrazení ozřejmuje hluboké pouto mezi matkou, která se ztotožňuje s církví, a bolestným údělem vtěleného Slova.

Tím, že Maria vrací Syna, kterého právě dostala od Boha, aby ho zasvětila jeho poslání, vydává sama sebe tomuto poslání spásy. Jde o úkon vnitřního sdílení, jež není jen plodem přirozené mateřské lásky, nýbrž vyjadřuje především nový smysl ženy.

Simeon ve svém výroku poukazuje na účel Ježíšovy oběti a Mariina utrpení. Dojde k němu proto, aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí. Ježíš, znamení, kterému se budou vzpírat, který strhává Matku do svého utrpení, má lidi k tomu, aby zaujali postoj vůči němu tím, že je vybízí k zásadnímu rozhodnutí. On je totiž dán k pádu a k povstání mnohých v Izraeli.

2. Maria je tedy spojena se svým božským Synem v onom odpírání týkajícího se díla spásy. Existuje jisté riziko zkázy pro toho, kdo odmítá Krista,

ale i úchvatný účinek vykoupení a vzkříšení mnohých. Jen tato zvěst zažihá velkou naději v srdcích, kterým už dosvědčuje plod oběti. Tím, že Simeon staví před Mariiny oči tento výhled spásy ještě před obřady obětování, zdá se, že naznačuje svatě Panně, aby udělala onen úkon, aby tak přispěla k vykoupení lidstva, vždyť nemluví s Josefem ani o Josefovi. Jeho slova patří Marii, kterou přidružuje k údělu Syna.

3. Chronologické prvenství Mariina úkonu nezatemňuje Ježíšovo prvenství. II. vatikánský koncil při definování Mariiny úlohy v ekonomii spásy připomíná, že se zasvětila cele osobě a dílu svého Syna a pod ním a s ním sloužila tajemství vykoupení. Při uvedení Ježíše do chrámu Maria slouží tajemství vykoupení pod Kristem a s Kristem. On je totiž hlavním protagonistou spásy, který musí být vykoupěn obřadní obětí.

Maria je spojena s obětí Syna mečem, který pronikne její duši.

Kristovo prvenství neruší vlastní a nenahraditelnou úlohu ženy, nýbrž ji podpirá a vyžaduje. Tím, že Kristus zapojuje Matku do své oběti, chce zjevit její hluboké lidské kořeny a ukázat anticipaci kněžské oběti kříže. Božský záměr žádat o zvláštní zapojení ženy do díla vykoupení vyplývá ze skutečnosti, že Simeonovo proroctví se obrací pouze na Marii, přestože je při obřadu obětování i Josef.

Zdá se, že závěr epizody uvedení Ježíše do chrámu potvrzuje význam a hodnotu přítomnosti ženy v ekonomii spásy. Setkání s jednou ženou, s Annou, uzavírá tyto zvláštní chvíle, v nichž se Starý zákon jaksi odevzdává Novému. Jako Simeon ani tato žena není společensky důležitá osoba vyvoleného národa, avšak zdá se, že

její život má v Božích očích vysokou hodnotu. Svatý Lukáš ji nazývá prorokyní pravděpodobně proto, že se jí mnozí dotazovali pro její dar rozlišování a kvůli svatému životu, jaký vede pod vlivem Ducha Páně.

4. Anna je již pokročilého věku, neboť má čtyřiaosmdesát let, a už dlouho je vdovou. Zcela zasvěcená Bohu nevycházela z chrámu, ale dnem i nocí sloužila Bohu posty a modlitbami. Je představitelkou těch, kteří jsou sto přijmout naplnění příslibu s radostným jásotem, protože intenzivně prožívala očekávání Mesiáše. Evangelista uvádí, že v tu chvíli přistoupila a také chválila Boha. Protože obvykle pobývala v chrámu, mohla se snad mnohem snadněji než Simeon setkat s Ježíšem na konci života zasvěceného Hospodinu a zkrášeného nasloucháním jeho slovu a modlitbou.

Na úsvitu vykoupení můžeme vidět v prorokyni Anně všechny ženy, které jsou ochotny přijmout Krista svatým životem a očekáváním proniknutým modlitbou a chválit každý den Boha za divy, které koná jeho věčné milosrdenství.

5. Simeon a Anna, vyvolení k tomu, aby se setkali s Dítětem, intenzivně žijí tento Boží dar, podílejí se na Mariině a Josefově radosti z Ježíšovy přítomnosti a rozšiřují ji ve svém prostředí.

Anna zvláště prokazuje úchvatnou horlivost, mluví o Ježíšovi všem, a tak dosvědčuje svou prostou a velkodušnou víru. Je to víra, která připravuje druhé, aby přijali Mesiáše do svého života. Zdá se, že Lukášova formulace „mluvila o tom Dítěti všem, kteří očekávali vykoupení Jeruzaléma,“ představuje symbol žen, které se věnují šíření evangelia a zažívají naději na spásu a živí ji. (Podle Vatikánského rozhlasu)

ČBK

Středisko mládeže v Rajnochovicích

Od r. 1991 vznikají při jednotlivých biskupstvích centra pro děti a mládež. Posláním těchto center je pomoc mladým lidem při rozvoji jejich osobnosti a pomoc při vzniku farních aktivit. Olomoucké centrum pro děti a mládež (Biskupské nám. 2) má své středisko v Rajnochovicích.

Vesnice s přibližně 450 obyvateli je rekreační obcí nedaleko mariánského poutního místa Svatý Hostýn. Olomoucký arcibiskup Jan Graubner zde dal k dispozici faru, v níž se na jaře r. 1993 začalo budovat středis-

ko stálého života. Do střediska již od samého počátku jezdí každoročně několik set mladých.

Ve středisku je nabízen široký výběr kurzů (kurz pro animátory z farností = pracovníky s mládeží, kurz pro vedoucí pěveckých sborů, pro divadelníky...). Mladí, kteří do střediska přicházejí, mají možnost prohloubit svou víru a ve svátosti smíření či duchovním rozhovoru zintenzivnit vztah ke Kristu, nacházet své životní povolání, poznávat nové přátele apod. V červnu r. 1996 bylo zakoupe-

no bývalé rekreační středisko v části obce Rajnochovice-Košovy. Během léta zde již proběhly tábory a několik setkání mládeže. Vznikající táborové středisko má sloužit jako základna táborového života v diecézích Brno, Olomouc a Ostrava-Opava. Náplní střediska jsou především aktivity s dětmi a mládeží v rozsahu víkendových akcí pro farní společenství či „táborníky“ a jejich asistenty, kteří byli společně na táboře a nemají místo, kde by se společně sešli.

Liturgická čtení

1. čtení – Jon 3,1–5.10

Hospodin oslovil Jonáše:

„Vstaň, jdi do velikého města Ninive a volej tam, co ti ukládám.“

Jonáš tedy vstal a šel do Ninive podle Hospodinova rozkazu.

Ninive bylo velké město před Bohem, tři dny se jim muselo procházet.

Jonáš začal procházet městem první den a volal:

„Ještě čtyřicet dní,

a Ninive bude vyvráceno!“

Ninivští obyvatelé však uvěřili Bohu, vyhlásili půst, oblékli se v žínice, velcí i malí.

Když Bůh viděl, co učinili,

že změnili své hříšné chování,

smiloval se a nepřivedl na ně zkázu, kterou jim hrozil.

2. čtení – 1 Kor 7,29–31

Říkám, bratři, toto: Čas je krátký.

Proto ti, kdo mají manželku,

ať žijí, jako by ji neměli,

a ti, kdo pláčou, jako by neplakali,

a ti, kdo se radují,

jako by se neradovali,

a ti, kdo kupují,

jako by jim nemělo zůstat nic,

a ti, kdo užívají tohoto světa,

jako by ho neužívali,

neboť tento viditelný svět pomijí.

Evangelium – Mk 1,14–20

Když byl Jan (Křtítel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium:

„Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.

Obráťte se a věřte evangeliu.“

Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři.

Ježíš jim řekl:

„Pojďte za mnou

a udělám z vás rybáře lidí.“

Okamžitě nechali síť a následovali ho.

Když popošel o něco dále,

uviděl Zebedeova syna Jakuba

a jeho bratra Jana,

jak na lodi spravují síť;

a hned je povolal.

Zanechali svého otce Zebedea

s pomocníky na lodi

a odešli za ním.

Myšlenka na neděli

NALÉHAVÁ VÝZVA

Zamyšlení nad úryvky Mk 1,14–20; Jon 3,1–5,10; 1 Kor 7, 29–31

Naplnil se čas. Čiňte pokání!

Přečti si znovu a pozorně všechna tři čtení dnešní neděle. Abys z nich vytěžil opravdový užitek, nečti je jako zprávy o tom, co se stalo před mnoha staletími, ale vnímej je s pomocí Ducha svatého všechna tři společně jako velmi aktuální a naléhavou výzvu, která ke tvé duši zaznívá nejen z těchto čtení, ale ze všech stran: *Nemáme už mnoho času!* upozorňuje Pavel. Jonáš počítá zbyvajícím časem dokonce na dny. Ježíš dává oběma za pravdu: *Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží.*

Co je třeba dělat v nastávající časové tísní? Ježíš to říká zcela jasně a důrazně: *Čiňte pokání a věřte radostné zvěsti.* Důležitým předpokladem pro přijetí Ježíšova poselství je, abys **uvěřil**, že všechno to, co ti oznamuje on i jeho proroci, je **radostná zvěst**. Můžeš se spolehnout, že i ta nejpřísnější slova, která můžeš slyšet z jejich úst, nejsou ničím jiným než radostnou zvěstí o bezmezném Boží lásce zjevující se v jeho slitovnosti. Nejsou snad i slova, která vložil do úst proroka Jonášovi, pro ninivské obyvatele radostnou zvěstí? Bůh mohl dovolit, aby jejich město přesyčené hříchy bylo smeteno s povrchu země bez jakéhokoliv varování. Prorok, kterého ohroženému městu posílá, je ve skutečnosti zvěstovatelem Boží lásky, která *nechce smrti hříšníka*. Máš z toho pochopit, že Bůh se nepřibližuje, aby »hrozil a trestal«. Bůh »hrozí a trestá«, aby se mohl přiblížit.

Uvěřit evangeliu znamená uvěřit, že i Boží »hrozby« jsou radostnou zvěstí, protože Bůh by nehrozil, kdyby k nám nechtěl sestoupit se svým královstvím, aby mohl přebývat s námi. Zvěst o »trestech« je zvěstí o nekonečném Božím milosrdenství.

Ježíšovo poselství tedy není návodem, jak se vyhnout trestu, nýbrž především pozváním, aby ses obrátila zpět k Bohu a přijala jeho přítomnost a láskou diktované podmínky jeho bezprostřední blízkosti. Boží milost se neprojeví jen v tom, jestliže nedopustí zkázu, ale především v milostiplném období, které bude následovat, když lidé tváří v tvář vlastní záhubě, kterou si sami připravují, poznají a přijmou Hospodinovu milosrdnou blízkost.

To je smysl pokání a obrácení. I když my se odvracíme od Boha, Bůh se neodvrací od

nás. To, co prožíváme v podobě »trestu«, je jen náznak toho, co to doopravdy znamená být z vlastního rozhodnutí odloučen od Boha. To je stav daleko úděsnější a beznadějně zoufalejší než ta nejstrašnější možná pozemská katastrofa, kterou pokládáme za Boží trest. Řeč »hrozby« je jen jinou variantou řeči Boží lásky adresovanou těm, kterým rozbujelá sebeláska již neumožňuje vnímat jinou řeč než řeč schopnou otrávit zaslíbenou sebestředností nevnímající nic než sebe.

Ježíšova slova: *Nebudete-li činit pokání, všichni zahynete⁽¹⁾*, můžeš tedy chápat také obráceně: *Zahynout můžeš jenom tehdy, jestliže nebudeš činit pokání.* Jak? Tak, že i ve svém vědomí a ve svém srdci přiznáš u sebe a v sobě Bohu místo, které nepřestává zaujímat. Činit pokání znamená **obrátit se od tohoto světa tváří v tvář k nebeskému Otci**. I uprostřed světa lze žít s pohledem **trvale upřeným na Boha**, takže *ti, kdo kupují, kupují, jako by jim nemělo nic zůstat, ti, kdo mají co dělat s tímto světem, neupívají na světě, neboť věci tohoto viditelného světa pomijí.* Jestliže tvůj Pán při všem, co dělá, sleduje jedine a výlučně tvé blaho podle zámeru své lásky, aby ses mohla už teď a navěky těšit z Božího dětství, **obrat se** i ty stejným směrem, přijmi za svůj tento Bohem daný a chtěný nejdůvěrnější vzájemný vztah a zaměř se k Němu ve všem, co jsi a co děláš. Není tu přece nic jiného, co bys mohla postavit místo Něho na první místo. Potřebuješ se snad zabydlet ve světě, když máš uchystán tak nádherný příbytek v lůně Otce a v Srdci jeho Syna?

Jen k ohluchlým duším je třeba promlouvat hlasem hromu. Jsou jiná srdce, která jsou vnímavá i pro Boží zašeptání. Doprovod Ježíše na mořský břeh. Vidíš ty rybáře? Ty lodě a síť jsou jejich svět. Vyrostli tu od dětství, tady je jejich jistota a obživa. Ježíš jim ničím nehrozí. Stačí tak docela málo: *Pojďte za mnou... A oni ihned opustí síť a jdou.* Neohlížej se za tím, co tu zanechávají, neptají se, jak to bude dál. Zůstává jim jediná jistota: **důvěra v Ježíše Nazaretského**, se kterým od tohoto dne navždy spojují svůj život.

Ale jsou ještě duše, jako uvězněný Jan, které to, co jiní pokládají za hrozbu a trest, přijímají na sebe dobrovolně, aby se tak *přiblížilo Boží království.*

Chápeš to?

Nemáš už mnoho času!

Můj Ježíši, *ukaz mi své cesty, ved' mě ve své pravdě a uč mě. Ty jsi můj Bůh, můj Spasitel⁽²⁾.*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾Lk 13,5; ⁽²⁾viz resp. žalm 25,5

Vychovatelský odkaz Jana Boska

Základem Boskova vychovatelského přístupu byl ideál rodinného života ovládaného dobrotou, radostí a vzájemnou důvěrou.

*Pozor! Tady ti hrozí nebezpečí. Zůstaň pevný, rozhodný a přemáhej překážky. Jestliže ti budou připadat velmi obtížné, spolehni se na mou pomoc. Jsem stále s tebou! Důvěra – to je veškerá výchova. Nic pevného nedokážete, jestli vám dítě nesevěří své srdce. Všechno ostatní připravuje a disponuje k základní vychovatelské zásadě: **získat srdce dítěte.***

Vychovávat znamená ovšem zapomínat na sebe a zcela se obětovat.

Chceš vychovávat? Bud' stále s těmi, které vychováváš, ne jako představený ani jako špehoun. Bud' pro vychovávané otcem, který své děti nikdy nenechá samy, dokud není jejich svoboda výchovou dostatečně zabezpečena. Sestup z posvátné výše a staň se všem vším. Tvoje vážnost ať se nezakládá na tvé vyvýšenosti, ale na tvé svatosti.

Co si myslel Don Bosko o trestech a jak je uplatňoval?

Chraňte se uzavřít srdce dítěte a učinit je nepřístupným kladné výchově. Trest nesmí ani pokořovat, ani dráždit, aby nepodněcoval ke vzpouře. Nesmí být nespravedlivý a nerozumný. Musí působit na srdce dítěte. Netrestejte veřejně. Nepoužívejte kolektivních trestů, jestliže nemůžete vypátrat viníka. Trest je tenkrát dobrodiním, když dítě v okamžiku trestu chápe jeho spravedlnost. Pro mladého člověka může být trestem všechno. Neudělená pochvala, kterou si zasloužil, pohana, na kterou se zapomnělo, jsou velmi často opravdovou odměnou nebo trestem. Hodná matka umí trestat zasmušilou tvář, smutným pohledem, schovanou rukou. Nikdy netrestejte v návalu zlosti. Kářejte vždy způsobem rozumu přístupným.

Základem a hybnou silou výchovy je živá a opravdová láska:

Bez lásky není důvěry a bez důvěry není výchovy. Učiň se milovaným, abys mohl učinit milovaným Pána Boha. Nestačí jen milovat. Je třeba udělat víc. Svěřenci musí vědět, že je miluješ, musí lásku cítit. Jak to udělat? Naslouchej vlastnímu srdci, ono ti odpoví. Tajemství spočívá ve splynutí srdcí, rodinném duchu, dobrotě, která je neustále starostlivá a pečlivá, sklání se k slabosti a nevědlosti, umí zavírat oči, ráda odpouští, zajímá se o svěřené dítě, o jeho potřeby, trampoty, úspěchy i radosti. Chrání je před nepohodou i před pohoršením. Je to opravdová a jasně vyjadřovaná něžnost, která je trvale na stráž, aby podporovala příliv všeho, co dítěti přináší radost, rozvoj a poučení, a chrání je přede vším, co mu může ublížit. Mírnost a trpělivost zmůže víc než tvrdost a síla.

Celým srdcem věřil Don Bosko ve dvojí sílu, která uschopňuje křesťana v boji proti zlu: **Eucharistie a pomoc Panny Marie.** Zvláštní jeho starostí bylo, aby přiváděl mladé lidi k **častému přijímání svátosti smíření.** Bosko zpovídal v kostele, pod širým nebem, ve svém pokoji, na louce, na hromadě hlíny. Naslouchal kajícímu s tváří dobrotivého venkovského faráře, nebyl soudcem, ale otcem, který pomáhal svým chlapcům, že se dokázali vyznávat i z nejmenších chyb... Zpověď byla vstupní branou radosti, která vracela srdcím klid a pohodu a otevírala je laskavému výchovnému působení.

Nezbytnou atmosférou pro zdárnou výchovu je radost.

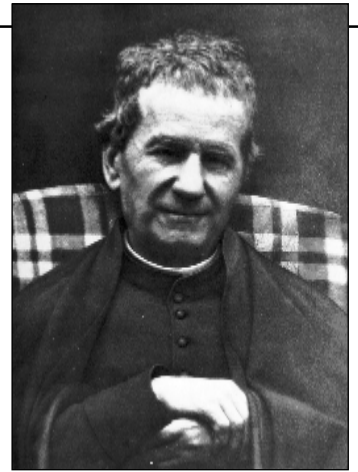
Radost dává duším vzrůst, zaplašuje nudu, proniká i tělesné ústrojí jakousi oživující svěžestí, pomáhá duševně pracovat a spojuje v dětském srdci ideu zábavy s ideou povinnosti. Radost činí srdce důvěřivým a nenuceným.

Co všechno dokázal Bosko udělat a vymyslet, aby svým svěřencům udělal radost!

Jaké je ovoce Boskovy výchovy? V r. 1862 řekl svým spolupracovníkům: *Ujistěte vás, že budeme mít některé ze svých žáků na oltářích.* Don Bosko měl pravdu. Stačí vzpomenout Dominika Sávia. Z ovoce této výchovy vyrostlo celé salesiánské dílo.

Z dopisu čtenáře...

Požádal jsem redakci KT o zveřejnění svého diskusního příspěvku k otázce inzerce celého programu TV v KT včetně erotických programů. KT mou prosbu odmítli; věc je však závažná a považuji za nutné na ni upozornit (i čtenáři Světla čtou KT). Žurnalista, který ve svých novinách inzeruje pornografii, má spoluvinu na těžkém hříchu, ke kterému takto získaná informace vedla. Redaktor může i pohoršit zejména mladé křesťany, méně vzdělané

Své výchovné zásady si Don Bosko přinesl ze svého rodného domu. Rozvinul na základě Božího vnuknutí a vlastních zkušeností to, co poznal u své matky Markéty Boskové. Dnes je nanejvýš naléhavé, aby se tyto zásady uplatňované v oratořích a v ústavní výchově, která pro většinu nahrazovala rodinu, vrátily pokud možno do největšího počtu křesťanských rodin. -Iš-

a slabší ve víře, kteří si řeknou: „Když už i katolické noviny inzerují porno, tak se již určité tahle oblast morálky v církvi nebere tak přísně jako smrtelný hřích.“ Takovému žurnalistovi nebude nic platný poukaz na to, že informací o televizních programech je beztak všude dost. Pán Ježíš tomu, kdo by způsobil pohoršení maličkých, doporučuje uvázat na krk mlýnský kámen a hodit do moře (Mt 18,6–7).

P. ThLic. F. M. A. Stajner, OP

Bylo by zapotřebí ukazovat lásku veřejně jako příklad, a to proto, poněvadž sama se zdráhá vystavovat na veřejnosti. Má málo propagandistů. Naše města hlásí počty narození a úmrtí. Proč se publicisté nezajímají o ty, kteří skutečně milují? Zajímají se spíše o zločince a zrádce. Patří to k dnešním zvyklostem, že se více pozornosti věnuje zrádcům než tisícům vlastencům, kteří zemřeli za vlast. A přece jsou to právě takové věci jako věmost, uctivost, věrohodnost, ovládnání pudů a láska, které udržují tento svět v míru. Proto právě dnes, kdy člověk hledá a také nalézá to, co je špatné, bylo by vhodné ukazovat to, co je dobré a to také šířit. Existují miliony skrytých projevů lásky, jimiž se druhým dostává pomoci, aniž by ti, kteří takto milují, počítali se sebemenší vděčností.

J. Fulton

Rodiče tvůrci osudu

Současný velký civilizační zvrát mohou bez pohromy přečkat pouze ti mladí lidé, kteří nejen že přijali od svých rodičů solidní hodnotový systém, ale kterým také mohou jejich rodiče dlouho stát po boku jako dobří rádci.

S tímto názorem vystoupil na veřejnosti slavný polský psychiatr Edward Krzeminski. Podle jeho názoru bylo v dřívější civilizaci chování řízeno »zevnitř«. Nyní je stále více řízeno »zvenčí«.

Chování podle sdělovacích prostředků

Tím chtěl autor říci, že dříve podléhalo chování člověka jeho vnitřní kontrole. Bylo to rodiči a institucemi formované svědomí (někteří je nazývají Nad-JÁ). Nyní je tomu tak stále méně a méně. Dnes řídí chování lidí média, nová technika: je řízeno zvenčí. Jelikož téměř všichni lidé jsou řízeni zvenčí, musí se člověk chovat ve shodě s masmédií, aby jej skupina vůbec akceptovala. Kdo se chová ve shodě s masmédií, toho skupina a okolí odměňuje »přijetím« (akceptací). Člověk tak vyrůstá stále více a více do stavu, který jej žene do náručí sekt nebo podobných seskupení, ve kterých se uniformní chování vyžaduje až brutálním způsobem. V čele takových skupin stojí psychopati, kteří potřebují ovládat nějakou skupinu, aby tím vyřešili své vlastní vnitřní problémy. Když jim někdo strhne masku z obličeje, objeví se jako ubohá individua, která ovládním druhých chtějí uvolnit svou nahromaděnou agresi.

Odbourávání osobnosti

Tyto skupiny se vyznačují převážně takovou organizací a mocenskou strukturou, kterým »masmediální člověk« padne brzy za oběť. Mladý člověk, který je zvyklý se pouze přizpůsobovat, rychle ztrácí i ten poslední zbytek samostatné osobnosti. Z takových mladých lidí

získávají diktátorské režimy své příslušníky a vojáky.

Cena za samostatnost

Tomuto nebezpečí je schopen čelit jedině ten mladý člověk, který je duševně a citově vyzrálý a opírá se o svůj vlastní vnitřní řád. Jen tak se může rozvíjet i v této nové epoše. A nejen to. Takoví jedinci jsou potřební k tomu, aby se stali novými vedoucími osobnostmi, jejichž hlavním motivem není ovládat druhé, nýbrž vytvářet skupiny, ve kterých se jedinci vzájemně podporují, vzájemně se doplňují a ve kterých vedoucí osobnost je pouze první mezi rovnými.

Tyto své poznatky publikoval Edward Krzeminski v knize *Psychiatrie bez mýtů*. Pokládá za prvořadý úkol především pro rodiče, aby upevňovali v mladých lidech vědomí jejich vlastní důstojnosti a hodnoty, aby byli schopni zaplatit »cenu za samostatnost« a uhájit svou vlastní jedinečnost. Jako ohně musí se varovat toho, aby se nechali ovládat neviditelnými silami a stali se na nich závislími. Je nesmírně důležité pomáhat dítěti a později mladému člověku, aby vnímal skutečnost takovou, jaká je, aby si ji nenařezával iluzemi a sny. Sny a ideály jsou sice potřebné, ale jen pokud se pohybují v rámci dosažitelnosti a uskutečnitelnosti, tedy v okruhu daném životními a přírodními zákony. Pak se uskutečnění snů stává velkým zážitkem vlastní zkušenosti, nikoliv velkým rozčarováním.

Základ a opora pro děti

Podle Krzeminského je politováníhodné, že masa rodičů

si především dnes není vědoma své důležité a rozhodující úlohy. Nestačí také, jestliže rodiče vnucují mladé generaci své hodnoty. Důležitější je tyto hodnoty ztělesňovat: moudrost, pokoj a jasnost. Rodiče si musí být vědomi, že jsou svým dětem potřební, a být jim k dispozici, kdykoliv je mladí lidé potřebují. Této úlohy a naléhavé odpovědnosti v době tak násilného zvrátu, jakým lidstvo prochází, nemůže rodiče nikdo zbavit. Rodiče musí být svým dětem k dispozici, kdykoliv u nich hledají útočiště se svými bolestmi, slabostmi, pochybnostmi a úzkostmi.

Vyhlídky dětí

Rodiče se musejí stát pro své děti těmi nejatraktivnějšími osobnostmi svého okolí, těmi lidmi, k nimž je možno mít velikou důvěru. To může vypadat jako zpátečnictví, ale jen zdánlivě, právě jen ve světle oněch moderních masmédií a technik, které by rády výlučně samy ovládly mladou generaci. Ať už moderní techniky vypadají jakkoliv, budoucí štěstí lidí závisí na tom, jaké základy přijali. Polský lékař jako hlavní zásadu zdůrazňuje skutečnost, že

dům rodičů se stává osudem člověka.

Skoncovat s bludným učením moderny

V zásadě vyslovuje polský lékař odsuzující rozsudek nad velkou částí moderní psychologie. Ne náhodou nazývá svou knihu *Psychiatrie bez mýtů*. Již v tomto titulu je obsažena výtka, že psychologie se již dávno z velké části odchýlila od vědeckého základu a sama se stala mýtem a ideologií, tj. předem zformovaným míněním, které je druhým vnucováno.

Souhlas a podpora z Medjugorje

Překvapivou podporu obdržely Krzeminského názory od spirituality z Medjugorje. Od r. 1981 zde rodiče na základě poselství chápou svou nezastupitelnou úlohu a jsou povzbuzováni k tomu, aby svou roli upevňovali a posilovali **modlitbou a meditací**. Zde v Medjugorje se rýsují obrysy nové civilizace, kterou mohou budovat pouze lidé, kterým rodiče zajistili solidní základy. Zde se také spolu scházejí a smiřují generace, které byly psychologickými knihami a politickými programy stavěny proti sobě. Omlostnění rodiče jsou tvůrci milostiplného osudu.

-cvm-

Smýšlení prvních křesťanů

V knize Výzva k trpělivosti od Klementa Alexandrijského (150–215) čteme:

Zachovej klid ve svých slovech i ve svém chování, ať už kráčíš nebo stojíš. ... Omezuj násilí a neovládané počínání. S radostí se uč a s radostí vyučuj. Neskrývej své znalosti před druhými a nestyď se od nich poučit. Nehádej se s přáteli, nepomlouvej a nevysmívej se. Varuj se lži, podvodu a pýchy. Snášej lidi arogantní a pyšné, sám zůstaň mírným a velkodušným člověkem. Vlož všechno do rukou Kristových. Zakotvi svůj rozum v jeho síle. V božském světle Vykupitele nalezneš uklidnění... Stane se tvou stálou radostí.

K čemu rodina?

V protokolu linky důvěry pro děti jednoho velkého města čteme zápis tohoto nočního rozhovoru:

Už jsem to několikrát zkoušel skoncovat s životem. A teď zase jeden můj přítel mě strhl zpátky. Dotáhl mě do nemocnice s otravou tabletkami. Snad by to bývalo lepší řešení... Řeknu to na rovinu: už jsem visel na stromě a hlava mi modrala, krátce před koncem. Já už tak dál nemůžu. Moje matka pije. Má přitele, kterého nesnáším. Nesnáším ho, protože moji matku úplně změnil. Můj otec tu nežije, odešel pryč před několika lety. Večer se musím starat o svou menší sestru. Ve škole je to pořád horší, protože piju. Snad tomu ještě dnes znovu udělám konec. Nevím jinak, co dál. Prosím vás, pomozte mi!

Je příznačné pro dnešní dobu, že psychická nouze našich dětí vzrůstá alarmujícím způsobem. Psycholog a pedagog zná stále se opakující soubor příčin, který se vyskytuje zpravidla tam, kde chybí rodina, kterou Bůh stvořil jako ochranu pro děti:

- nedostatek náklonnosti
  - chybějící bezpečí a uznání
  - nedostatek lásky
  - strach z odloučení
  - přemrštěné nároky
  - žádné nároky
- a mnoho dalšího, čím přispívá mimorodinná společnost k otravě dětské duše.

Děti, které jsou tím postiženy, odpovídají na to „nouzovými signály“. Začnou se zajíkat,

Zasadit v dítěti základní pocit, že je v bezpečí a že je milováno, to je základní pilíř náboženské výchovy.

R. Ortner

pomočují se v noci, jsou depresivní, reagují agresivně nebo se zahrabou do své úzkostné bezmocnosti. Tisíce dětí přicházejí dnes k psychologům, kteří mají změnit jejich chování.

Někdy lidé odsuzují úděsně povrchně: když chování dětí ruší, použijí chladný technický termín a označí to za poruchu chování. Rušení musí být odstraněno. Proto se musí použít psy-

chotechniky, aby se rušivé chování dětí změnilo. Ale je třeba se ptát: Kdo vlastně zapříčinil toto „rušení“? Především vůbec ne samo dítě, ale právě ti lidé naší společnosti, kteří požadují změnu chování. A ptejme se dále, proč jsme dopustili, aby falešná emancipace, konzumní myšlení, liberalistický egoismus a perverze lidské sexuality narušily tu prabuňku lidské společnosti, která podle antropologických funkcí může především nabídnout to, co děti potřebují stejně nutně, jako rostliny slunce: **jistotu, pochopení, lásku, bezpečí, náklonnost, přijetí, uznání...**

Pohled do statistiky vede k následujícím poznatkům: u každého třetího dítěte se projevují poruchy chování nebo strádání. 20 % dětí je hyperaktivních. Dětská lékařka označuje za jednu z mnoha příčin nedostatek vztahů matka – dítě v prvních letech života. Stále častěji dochází k pokusům překonávat školní potíže pomocí medikamentů. Přibývá rodičů, kteří chtějí, aby jejich děti používaly „psychotabletky“. Jeden duchovní správce uvádí, že se stále více množí telefonická volání mladých. Stěžují si, že jejich děti křičí a celou noc nespí. Lékařské vyšetření nezjistilo žádný známý obraz dětské nemoci. Rozhovory se školáky ukázaly tyto výsledky:

- nárůst neschopnosti soustředit se

- naprostá neukázněnost
- vzestup brutality vůči spolužákům a učitelům
- syndromy nedůtklivosti, které ztěžují vyučovací a výchovný proces
- nárůst zvláštních obtíží v chování (cucání prstů, okusování nehtů, pomočování, depresivní chování, špatná pohybová koordinace, potíže chápání a soustředění, rušení vyučování, sexuální fantazírování a primitivní sexuální žargon.

Tato data ukazují, že mnoho dětí v naší společnosti je nešťastných a psychicky nemocných. Co potřebují děti, aby byly šťastné? Psychologické, pedagogické a sociologické teorie se hemží vědeckými výpověďmi. Studenti pedagogiky jsou zavaleni suchými analýzami, hesly a cizími výrazy o tzv. společenských nezbytnostech. Jednou jsem na toto téma hovořil s nastávajícími učitelkami základní školy. Řekl jsem: Udělejme to docela jednoduše. Vezměte si papír, posaďte se, zavřete oči a tiše chvíli přemýšlejte: „Kde a kdy jsou děti zvláště šťastné?“ Po počátečním zdráhání začaly nakonec psát. U některých byly zřejmé vlivy vlastních vzpomínek. Jaký byl výsledek z více než 300 odpovědí? Tady jsou:

- Děti jsou šťastné, když
1. prožívají skutečnost, že jsou milovány;
  2. mají pocit bezpečí a sdílejího společenství;
  3. prožívají sebehodnocení, pochvalu a uznání;
  4. cítí harmonii rodinného prostředí;
  5. prožívají pocit bezpečí.

Množí se stále zřetelnější náznaky, že se ve společnosti šíří povědomí, které se odvrací od manželství a staví se proti rodině. Rozvodová kvóta dosahuje pomalu 50 %. V Holandsku se více manželství rozvádí, než uzavírá. V minulém roce bylo rozvodem rodičů postiže-

To první, co člověk najde, to poslední, po čem vztahuje ruku, to nejcennější, co má v životě, je RODINA.

Adolf Kolping

no 100 000 dětí. Staly se „rozvodovými sirotky“. V Německu dnes žijí dva miliony dětí, které jsou rozvodovými sirotky. Čtyři miliony Němců žijí spolu mimo řádně uzavřené manželství. Pro mnohé je to »potvrzení«, že to jde taky jinak.

Být rodinou znamená také mít děti. Jaké zkušenosti mají dnešní rodiny s dětmi? Rodiny s dětmi mají nižší životní standard než svobodní bezdětní jedinci. Rodiny s dětmi jsou pomalu pokládány za »asociální«. Práce, oběti, odříkání a péče, které rodiče věnují dětem, společnost málo registruje a vůbec je neoceňuje. Šíří se nepřátelství vůči dětem: poznatky, jak zabránit početí dítěte, jak se ho případně zbavit, jsou dnes důležitější než otázky, jak pečovat o dítě. Náklonnost, láska a péče se nenosí. Děti se stále více vědomě či podvědomě stávají »rušivým faktorem«. Špatné zacházení s dětmi se stále více množí a je toho důkazem. Objevuje se stále častěji sexuální a komerční zneužívání a vykořisťování dětí.

Je to vývoj, se kterým se nedá nic dělat? Je to přirozená zákonitost, proti které jsme bezmocní? Není to dokonce moderní a pokrokové? A ti, kteří s tímto proudem nejdu, nejsou to zpátečníci a staromódní typy včerejška? Jsou hloupí a nemoderní ti, kteří si přejí zavázat se k celoživotnímu manželskému vztahu a mít rodinu a děti? K čemu je vůbec dnes ještě manželství a rodina? Mnoho psychicky nemocných dětí by s velkou pravděpodobností bylo zdravých nebo jen s malými obtížemi v chování, kdyby mohly žít v rodině, která by jim zabezpečila to, co potřebují stejně, jako květina potřebuje slunce:

- rodiče, kteří jsou si věrní v lásce;
- rodiče, kteří představují pevnou půdu jistoty a bezpečí;
- rodinu, ve které se člověk cítí milován;
- rodinu, ve které se prožívá náklonnost a přijetí;
- rodinu, ve které jeden druhému naslouchá;
- lásku lidí, kteří mají pochopení pro nouzi, problém a úzkost;
- lidi, kteří děti bezvýhradně milují, u nichž mohou najít útočiště, ochranu a bezpečí, když je potřebují.

Když máme před očima tyto základní poznatky pedagogiky, psychologie a pediatrie, krystalizuje se nám zcela zřetelně existenciálně základní smysl rodiny. Není podstatné, zda máme úřední papír, ani nejde o to uchovávat staromódní instituci uměle při životě. Ani se nejedná o domnělé právo užít si svobody bez ohledu na potřeby těch druhých.

Pokud se nechceme diskvalifikovat tím, že se prohlásíme za společnost dětem nepřátelskou, nejedná se o nás samé, ale o blaho nám svěřených dětí. Blaho dítěte vyžaduje ovšem blízký a důvěrný mezilidský vztah, který mu dokazujeme láskou, přijetím, povzbuzením, ale i obětí: u nás jsi v bezpečí. Jsme tu vždy pro tebe. Chceme dát naší rodině stabilitu v lásce a věrnosti. Chceme ti vytvořit prostor bezpečí, útočiště a jistoty, aby ses mohl tělesně i duševně rozvíjet.

To je hluboký smysl rodiny, žádná jiná životní forma nebo instituce nemůže zajistit dítěti tak evidentně důležité existenční podmínky v jejich úplnosti jako právě neporušená rodina. Jedno jedenáctileté děvče napsalo na otázku, jaké jsou tvoje tři největší přání: „Mé první přání je, abych měla milující maminku. Mé druhé přání je,

aby se maminka a tatínek měli zase rádi. Moje třetí přání je, abych své děti jednou ušetřila podobného neštěstí, jaké potkalo mě.“

Společenská krize naší doby, moře duchovní bídy slz dětí (ale i mužů a žen) pramení z narušených manželství a rodin. Nestačí jen vyhlásit „Rok dítěte“ a pak se usadit v televizní lenošce. Nic nepomůže nalepit si „Srdce pro dítě“ na okno v autě. Musíme to srdce také mít a dát to najevo. Musíme pochopit, že nás nepálí pouze ekologie, ale také ochrana manželství, rodiny a dětí.

Co můžeme dělat, aby láska v manželství neztroskotala a rodina zůstala zdravá?

Existují politické síly, pro které se stalo manželství a rodina trnem v oku. Říkají: „Podívejte se, rodina ve výchově dětí úplně selhala. Je neschopná. Musíme hledat a podporovat jiné formy spoluzití a výchovy.

Je to podobné, jako kdybych své manželce nedal žádné peníze ani žádné prostředky na to, aby mohla připravit oběd, a pak bych prohlásil: Moje žena je neschopná, nedovede ani uvařit oběd. Společnost vytváří pro rodinu stále nepříznivější podmínky materiální i sociální, a pak je osočena pro svou neschopnost.

Kdyby společnost naopak více investovala do rodiny, kdyby dokázala nejen společensky, ale i finančně ohodnotit práci a úsilí, kterou rodiče vkládají do péče o děti a do jejich výchovy, ušetřila by si mnohé jiné problémy a náklady, s nimiž si namnoze neví rady.

Má-li rodina splnit své ústřední poslání, pak v jejím středu musí rozkvétat láska k dítěti. Je třeba velmi hlasitě zdůrazňovat, po čem touží naše

děti. Nejsou to další a nákladnější hračky, lepší oblečení, vybavení a kapesné. Je to něco zcela jiného: v jejich srdcích je prostě touha po lásce. Chtějí ji prožívat v prostředí bezpečí, důvěry a přijetí. Po jaké lásce děti touží?

Láska je: Chceš mě takového, jaký jsem, s mými silnými, ale i slabými stránkami...

Láska znamená: Přijímáš mě takového, jaký jsem. Tady se nepočítá moje nadání, anebo to, jestli jsem »pěkné dítě«. Není důležité, jestli jsem nadané nebo postižené. Nehraje žádnou roli, jestliže Irena od našeho švagra má lepší vysvědčení. Všechno, co se počítá, je pouze to, že jsem pro tebe nejcennější právě takové, jaké jsem.

Láska znamená: Máš pro mě vždycky čas. Televize může počkat. Jsem důležitější než tvoji známí, než tvoje koníčky a auto.

Láska znamená: Bereš vážně moje starosti. Můžu se u tebe vyplakat. Bereš mě do náruče. Utíráš moje slzy. Umíš vždy najít východisko, i když tě to stojí velkou obětí.

Láska znamená: Můžeme si důvěřovat. Můžeme si svěřovat tajemství. Mohu k tobě kdykoliv přijít, když nám nějaký problém nebo tíseň: když mám špatné známky, když mě trápí lásky, když mně hrozí drogy.

Láska znamená: Uvažuješ vážně, zda bys mi opravdu nemohl věnovat více času, jestli tvoje vlastní kariéra, prestiž a bankovní konto není důležitější než moje touha.

Nejstrašnější jsou ty dětské telefonáty, při kterých slyšíme z druhého konce drátů jen vzlykání dítěte.

Rainhold Ortner
překlad -lš-

POZVÁNKA NA VÍKENDY PRO STARŠÍ ŽENY

Víkendy jsou určeny pro starší ženy, které prožívají „třetí věk“ svého života. Náplň víkendů tvoří přednášky zaměřené na „radosti a starosti“ stáří, na vztah k manželovi, dospělým dětem i vnoučatům, na vztah k Bohu a lidem okolo nás. Cílem je prohloubení duchovního života, k čemuž přispívají společné modlitby, adorace, účast na mši svaté a možnost přijetí svátosti smíření i svátosti pomazání nemocných. Je zde i příležitost k duchovnímu rozhovoru s knězem, který se víkendů účastní.

Datum a místo konání víkendů:

7. – 9. 3. 1997

Velehrad – exerciční dům
Stojanov

18. – 20. 4. 1997

Kroměříž – klášter
Milosrdných sester sv. Kříže

23. – 25. 5. 1997

Velehrad – exerciční dům
Stojanov

6. – 8. 6. 1997

Králíky – poutní dům

Podzimní termíny budou uveřejněny v červnu tohoto roku.

Cena víkendu je cca 300 Kč.

V ceně je zahrnuto ubytování a strava. Během víkendu je možnost nákupu náboženské literatury.

Přihlásit se je možno od 1. 2. 1997 buď písemně na adrese:

Marie Mourková
Centrum pro rodinný život
Biskupské nám. 2
771 01 Olomouc,
nebo telefonicky paní Mourkové
domů **068 – 531 28 50.**

Na přihláškách uveďte jméno, adresu, PSČ, věk a datum víkendu. Pokud se bude na jednu přihlášku přihlašovat více osob, je nutné, aby všechny uvedly své národné. Podrobné informace budou účastnicím zaslány v dostatečném předstihu. Modleme se společně o Boží požehnání pro toto dílo.

Úmysly všeobecný:

AŽ SOUCÍTĚNÍ S NEMOCNÝMI SE PROJEVUJE V KAŽDÉM KŘESŤANSKÉM SPOLEČENSTVÍ KONKRÉTNÍMI ČINY SOLIDARITY.

Utrpení má v životě člověka složité a tajemné místo. Protože není jenom fyzické, ale i psychologické a morální, odkazuje nutně od přítomnosti a přirozena k věčnosti a nadpřirozenu.

Necítíme se dobře, jsme bezbranní a někdy až paralyzováni před člověkem, který trpí. Někdy se nás zmocňuje touha vzbouřit se – jak to udělal Job – nebo hledat ospravedlnění a vysvětlení – jak to činili Jobovi přátelé. Lidstvo se vždy snažilo rozřešit problém bolesti. Někteří vidí vysvětlení v tajemných úradcích Božích, jiní to popírají. Všichni však cítí, že

i tento neřešitelný problém musí mít nějaký smysl. Jobovi přátelé v něm vidí trest Boží za hříchy – snad i nevědomé. Nedovedou si vysvětlit utrpení dobrého a spravedlivého.

Prorok Izaiáš se zastavuje v kap. 52,13–53,13 nad trpícím služebníkem Hospodina. Dlouho se zdržuje zdůrazňováním jeho nevinnosti a dává toto vysvětlení: *Bolest a utrpení spravedlivého má výkupnou cenu.* Služebník Boží nese na sobě hříchy lidu, a ne své: trpí pro ochranu mnohých.

Tato prorokova intuice byla potvrzena posláním Božího

Syna. Bůh ho neposlal, aby svět odsoudil, nýbrž aby jej zachránil (Jan 3,13–17). To nové na Ježíšově utrpení je právě jeho význam: má výkupnou hodnotu a spásonosný cíl. Ježíš je Beránek Boží, který snímá hříchy světa. Tento nový význam dává také smyslu našemu utrpení. Každý křesťan mu má dát smysl podle Kristova vzoru.

Když Ježíš poslal sedmdesát dva na jejich první misijní cestu, řekl jim: uzdravujte nemocné a vyřídte jim: „Přiblížilo se k vám Království Boží“ (Lk 10,9). Přemožení zla a bolesti je jednou z eschatologických známek. Z toho důvodu je podstatnou částí spásonosného hlásání starost o nemocné, návštěva vězňů, přijímání běženců a vyhnanců, pomoc vdovám a sirotkům.

Naše doba považuje každého, kdo není výkonný, tím více nemocného, za neúčinného pro společnost, ba téměř za parazita. (Pomysleme jen, jak se po uzákonění potratu šíří v blahobytném světě severní polokoule úsilí o uzákonění eutanazie.)

Křesťanské společenství má tedy povinnost hlásat hodnotu lidské osoby, i když je poznamenána utrpením – někdy až do té míry – že je „neproduktivní“.

Proto nás úmysl Sv. otce vybízí ke konkrétním skutkům solidarity s trpícími – a není to jen otázka dobrovolnosti. Naše pomoc se nemá vztahovat jen na důsledky bolesti a utrpení, nýbrž je má přemáhat již v kořenech. Neboť „přiblížilo se k nám Království Boží“.

A. Holas, SJ

Rabínova moudrost

Ve starém Rusku přišla jednoho dne k rabínu Mose jedna žena a stěžovala si tence na svého muže: „Naše manželství je nanic. On už mě nemiluje. Už ani nevím, kdy mi naposled projevil nějak svou lásku.“

„Pošli ke mně svého muže“, odpověděl rabín.

Muž přišel: „Naše manželství je nanic. Ona už mě nemá ráda, to je celá příčina. Už ani nevím, kdy mi naposled dala najevo svou lásku.“

„Přijďte zítra oba spolu ke mně“ odpověděl mu rabín.

Když před ním druhý den oba seděli, obrátil se rabín nejprve k ženě: „Nepřacoval tvůj muž těžce po všechna ta léta, aby tvoje děti měly co jíst? Neutíkal před lety uprostřed noci několik hodin aby ti přivedl včas lékaře, když jsi byla nemocná? Nebyl vždy s vámi doma, zatímco druzí vyseďávali v hospodě? Nespravil ti řetízek na krk, když se ti roztrhl? Ne-

seděl sám před domem a neplakal sám pro sebe, když byl bez práce a nevěděl, jak to bude dál? Neutíral ti s něhou a soucitem slzy, když vám umřela pětiletá Aňuška na zápal plic? A co snad o tom nevíš, že se za tebe modlí každý den?“

Pak se obrátil rabín k muži: „Neporodila ti tvoje žena v bolestech všechny tvoje děti? Nestarala se ve dne v noci o tvoji rodinu? Nemá ohnutá záda od vší té namáhavé práce? Nekoupila ti na trhu novou dýmku, když se ti ta tvoje zlámala? Nezasťala se tě, když zlí lidé o tobě špatně mluvili? Nesnášela celá léta tvoje hněvy a mrzutost a nebyla vždy ochotná k smíření? Nemá ty hluboké vrásky v obličejí od starostí o vás všechny? Nezapálila o výročí vaši

svatby svíčku před Černou Madonou v Kyjevě? Nezahlmuje tě den co den do svých modliteb?“

Muž i žena mlčky sklonili hlavy.

„Podívejte se,“ pokračoval rabín, „lásku se skrývá za spoustou drobných každodenních věcí, o kterých si myslíte, že jsou samozřejmé. Děkujte Bohu, že máte jeden druhého. A děkujte mu společně. A na jednu bude vaše láska viditelná a obdaruje vaši rodinu pokojem a bezpečím.“

Muž a žena seděli dále mlčky vedle sebe. Najednou jako blesk je proniklo poznání. Podívali se do očí jeden druhému a ve světle toho poznání viděli jeden druhému do hloubi duše, jak se navzájem potřebují. Mlčky vstali a odešli. Rabín se díval za nimi. Viděl ještě, jak žena s něžností upravila manželovi kabát a ten vzal pozorně její ruku a stiskl ji ve svých dlaních...

NOVÍ PRAŽŠTÍ BISKUPOVÉ SE UJALI SVÉHO ÚRADU

Předložením papežské jmenovací listiny pražskému arcibiskupovi kardinálu Miloslavu Vlkovi převzali v sobotu (11. 1.) odpoledne nově vysvěcení pomocní biskupové Václav Malý a Jiří Paďour svůj úřad. Oba byli též jmenováni biskupskými vikáři, což znamená, že jim byly v diecézi svěřeny konkrétní úkoly. Václav Malý se bude zabývat především přípravou kněží, kteří do Prahy přicházejí z jiných diecézí, bude mít též na starosti bohoslovce a jáhny. Bude se rovněž starat o rady laiků, charitu, ekumenismus a přidělena mu byla i duchovní péče o vojáky a vězně. Jiří Paďour má na starost řeholní řády, mládež, školství, Misijní a Katechetické středisko, Centrum pro rodinu, zdravotnictví a kulturu. Oba světití biskupové mají své kanceláře v budově kněžského semináře v Praze 6-Dejvicích. ČBK

Pochválení bud'te, Ježíši a Maria!

Maria přišla na Vánoce do Medžugorje s celou svou rodinou. Řekla, že o vánočním večeru Dítě Ježíš odpočívalo zcela klidně v náručí své Matky, zabalené do jejích zlatých šatů. Obvykle se pozorně dívá na každou z přítomných osob, ale letos se dívalo na svou Matku.

Kathy, jedna přítelkyně, která pracuje pro „Medjugorské děti“, se rozhodla brát doslova prosbu Marie, která nám říká „poslouchejte!“ Nedávno vešla do svého pokoje trochu se usebrat, vždyť její domácnost má 10 osob, nepočítaje ustavičné návštěvy. Sotva zavřela dveře, cítila ve svém srdci, že Pán ji žádal, aby vyšla a šla nakoupit. Vůbec to nebyla její vůle, vždyť moment byl nepříznivý (hodina velkého návalu). Přesto, kvůli svému rozhodnutí uposlechla ten vnitřní impuls a s velkým úsilím vyšla. Naplnila velký nákupní vozík dvakrát tolik co obvykle, aby delší čas nemusela do supermarketu. Když přišla ke kase, oslovil ji jeden muž z obchodu: „Gratuluji, milá paní, Vy jste naše 5000. zákaznice, takže jste získala cenu naší velké promoční hry! Celý obsah vašeho vozíku je Vám darován!“

S úsměvem toho, kdo pochopil, poděkovala Pánu – tím víc, že měla starosti kvůli své alarmující finanční situaci. A gratulovala si, že vyslechla ten impuls, a hlavně, že ho poslechla. Od toho dne se jí staly další podobné věci...

Touto dobou máme všichni Dítě Ježíše v rodinných jesličkách. Chce k nám hovořit a pomoci nám. Gospa nám ho dává zvláštním způsobem. Tolik doufá, že jako ona se Jím budeme zabývat, klanět se Mu a poslouchat Ho.

Pro r. 1997 opakuji adresy „Internet“ ohledně Medjugorje:
 ■ „Press Bulletin“ farnosti (to je oficiální hlas svatyně, kaž-

Medžugorje, 1. 1. 1997

dou druhou středu): <http://www.tel.hr/medjugorje>.

Další zprávy (které nemají žádný oficiální charakter, jsou neformální a osobní):

- francouzsky, 1. a 15. každého měsíce: <http://www.asi.fr/frat/medj/>
- anglicky: <http://www.nd.edu/~mary/emmanuel.html>

Jak je to v naší komunitě tradice na začátku roku, po modlitbě každý vytáhne z košíku papírek a dostává svatého, který během roku bude pomáhat a uveďte ho do své specifické milosti. Už dlouho jsem vždy vyťahovala papírek navíc, abych obdržela ochránce i pro naše sdružení „Medjugorské děti“, ale věděly o tom jen osoby, které pracují v kanceláři. Promiňte toto „zatajení milostí“! Dnes vám chci říct, která svatá si nás zvolila, aby nás doprovázela, inspirovala a pomáhala každému z nás: sv. Bernadetta z Lurd! – A zde citát připojený k jejímu jménu: „Mé zbraně jsou modlitba a oběť, až do mého posledního dechu. Teprve tehdy padne zbraň oběti, ale zbraň modlitby se mnou půjde do nebe.“ A úkol, který dostáváme v souvislosti s ní: „Věnuj své oběti Marii na její úmysly.“ (Člověk by věřil, že Bernadetta četla medjugorská poselství!)

Drahé Dítě Ježíši, přináším Ti své srdce, přijď si v něm udělat svůj příbytek!

Všem svatý rok!

Sr. Emmanuel

Zlo vašeho věku

„Jsi opět zde, můj malý synu, abys pořádal Večeřadla s biskupy, kněžími a věřícími mého Hnutí v těchto národech výchovni Evropy, které po tolik let žily v hrozném otroctví komunismu a byly vysvobozeny na zvláštní intervenci mého Neposkvrněného Srdce. Kolik pronásledování, útlaku a utrpení musely nést tyto moje děti! I moje Církev zde byla potlačována a pronásledována, zbavena svých statků, křížována a přiváděna k mučednictví. Nyní jste však ohroženi nebezpečím ještě vážnějším a záluďnějším.“

Zlem vašeho věku je praktický ateizmus.

- *Praktický ateizmus* šířený falešnými ideologiemi, sektami a bludy, které se stále více rozmáhají i v nitru Církve.
- *Praktický ateizmus* dovedl lidstvo k vytvoření civilizace bez Boha vybičovanou poptávkou po materiálních statcích, po požitcích, zábavách, po penězích a jejich velké moci.
- *Praktický ateizmus* zlikvidoval u mnoha lidí žízeň po Bohu, bezbožně způsobil, že se zbavili úcty k Bohu a dávají ji tvorům, ba i satanovi: a že žijí, jakoby Bůh neexistoval.
- *Praktický ateizmus* všude rozšířil pohromu bezuzdného egoismu, násilí, nenávisti a nečistoty.

Nečistota se předkládá jako hodnota a dobro a je propagována všemi hromadnými sdělovacími prostředky. Nečisté hříchy jsou prezentovány jako způsob užívání vlastní svobody, a tak jsou ospravedlňovány, a dokonce vynášeny i nečisté hříchy proti přírodě, které volají před Bohem po pomstě.

Svět se dnes stal nesmírnou pouští pokrytou bahnem.

Vy žijete pod jhem tohoto strašného otroctví.

Proto jenom bolest milosrdného trestu může toto ubohé lidstvo vysvobodit z velkého a všude rozšířeného praktického ateizmu.

Je mým mateřským úkolem vám pomoci v hodinách velké očistné zkoušky.

Jako Maminka jsem po vašem boku, abych vás chránila a pomáhala vám.

Také proto musím dovést k plnému dovršení své dílo, které jsem v těchto národech započala.

A dovrší se, když s triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě budete úplně osvobozeni od každé formy praktického ateizmu, který se stal *největším zlem vaší doby*.“

Z připravovaného nového vydání knihy „Kněžím, přemilým synům Panny Marie“, kterou je možno si objednat na adrese: Středisko MKH, Černochova 7, 771 11 Olomouc.

□ **3. ledna rozšířilo tiskové středisko Svatého stolce dokument**, který byl publikován v Aktech A. S. 10. září 1996. Podle tohoto dokumentu podepsaného Janem Pavlem II. mohou být napříště udělovány vatikánské rytířské řády také ženám. Jedná se o Řád Pia IX., Řád Řehoře Velikého a Řád papeže Silvestra.

VIS

□ **Polský primas kardinál Glemb oznámil** při vánočních

bohoslužbách, že v únoru bude zahájen proces blahověření zavražděného polského kněze Jerzyho Popieluszka. Všechny potřebné dokumenty již byla připraveny. Popieluszko, který stál blízko k opozičnímu odborovému hnutí Solidarita, byl 19. října 1984 zavražděn čtyřmi funkcionáři polského ministerstva vnitra. Pachatelé byli komunistickými úřady identifikováni a postaveni před soud. V současné době jsou již na svobodě. KNA

Společnost na ochranu týraných dětí

Rozhovor s poslancem JUDr. Ing. Jiřím Karasem o podpoře křesťanské rodiny a ochraně ohrožených dětí v troskách manželství a mezilidských vztahů.

Pane poslanče, právě v těchto dnech se diskutuje na stránkách tisku o problematice zneužívaných a ohrožených dětí, kterou jste vyvolal svou iniciativou při ustavení Společnosti na ochranu týraných dětí. Co vás k tomu vedlo?

Pádem totalitního režimu a přechodem k demokracii jsme se nezbavili mnoha tíživých nešvarů, jako je například tendence ke konzumnímu materialismu. Jasně pociťujeme následky dlouho udržované dvojí morálky a vnuceného systému falešných hodnot, které byly naroubovány tehdejší komunistickou ideologií naší mládeži. A právě dnes se z těchto dětí stávají rodiče, v jejichž rukou je nejmladší generace, která by měla být nezasažena minulostí. Opak je pravdou. Současnost nás přesvědčuje v každodenních událostech, že trvalé hodnoty nelze v demokracii jen slavnostně vyhlásit či zaručit legislativně, ale že je zapotřebí o ně usilovat v praxi a umožňovat jejich prožívání a trvalé zakotvení ve společnosti.

Ústup od křesťanství, který pozorujeme nyní nejen na školách a na politické scéně, přináší nejen ztrátu morálky a zvýšené sobectví, nezáměr a lhostejnost k okolí, ale také hroživou vlnu násilí. Ta zachvátila nejen naše ulice, ale vplížila se i do domovů. Jejimi často zcela bezbrannými oběťmi bývají děti. Celá záležitost je o to složitější a nebezpečnější, že z týraných a ohrožených dětí nám vyrůstá mládež se sklony k alkoholismu, s drogovou závislostí a kriminální trestnou a násilnou činností. Násilí vybité na dětech se tak vrací v té nejzvrůdnější podobě. Jako bumerang zasahuje další nevinné lidi. Křesťané a zvláště věřící

katolíci vždy prosazovali a propagovali zájmy celistvé rodiny a harmonických vztahů. Čelit rostoucímu násilí v narušených rodinách je tedy jen jedním z praktických projevů křesťanské víry. Ale abych nepůsobil na vaše čtenáře příliš razantním a jednostranným dojmem – když uvidíte na vlastní oči fotodokumentaci čtyřleté holčičky s podlitinami po celém těle, která byla pohlavně zneužívána vlastním příbuzným, otřese to s vámi, osloví to každého, pohne to prostě s věřícím i nevěřícím člověkem. Chránit děti před podobnými situacemi, to považují nejen za křesťanskou, ale za všelidskou povinnost.

Můžete právně vymezit pojem týrané dítě?

Současná pracovní verze této definice syndromu CAN – týraného, zanedbávaného a zneužívaného dítěte, zní: Za týrání, zneužívání a zanedbávání dítěte považujeme jakékoliv nenáhodné, preventabilní, vědomé (případně i nevědomé) jednání rodiče, vychovatele anebo jiné osoby vůči dítěti, jež je v dané společnosti nepřijatelné nebo odmítané a jež poškozuje tělesný, duševní i společenský stav a vývoj dítěte, popřípadě způsobuje jeho smrt. Dvacáté století je někdy nazýváno stoletím dítěte. Byly v něm přijaty tři závažné dokumenty – Charta práv dítěte roku 1924, Konvence o právech dítěte roku 1959 a v roce 1989 Úmluva o právech dítěte, kterou ratifikoval i náš tehdejší Parlament ČSFR 7. ledna 1991. Přesto asi žádné století nevykazovalo v tak masovém měřítku projevy sadismu, sexuální perverze a psychického teroru, směřovaného k dětem, jak je tomu právě na konci druhého tisíciletí.

Máte přehled, kolik procent dětí je v naší republice skutečně týraných?

Pro jasnější pochopení musím předeslat, že rozlišujeme týrání tělesné, duševní, sexuální zneužívání a šikanu. V Evropě se shodují statistiky na 2 procentech týraných dětí, u nás je toto číslo nižší, asi 0,5 procenta. Odborníci jsou ale přesvědčeni, že v českých poměrech jde o číslo několikanásobně vyšší, pouze většina případů zatím probíhá skrytě. O to nebezpečnější stav vlastně zažíváme. Podle těchto odhadů lze v ČR předpokládat asi dvacet tisíc případů týrání, zneužívání a zanedbávání dětí. Každý rok u nás umírá na pět desítek dětí následkem vražd, úmyslného týrání či zanedbání povinné péče. To je ovšem jen onen příslušný vrcholek ledovce. Je proto načase hledat nejen příčiny tohoto jevu, ale přispívat také k nápravě a vytvářet účinnou prevenci. Jen tak se můžeme vyvarovat budoucí exploze drogové závislosti, gamblerství a kriminality mládeže.

V rámci zápasu se zbytky totality je ovšem třeba usilovat i o větší práva rodičů, neboť jen oni mají prioritní nárok na výchovu svých dětí. V souvislosti s tím se vyskytly obavy, jestli zásahy státních nebo jiných orgánů či institucí, byť z humanitních důvodů, nebudou znamenat omezení vlivu rodičů na výchovu a posílení výchovného působení státu. Z minulosti víme, že zneužití se dá všeho. Počítáte s nebezpečím oklešťování rodičovských práv?

Jakékoliv zásahy do rodin nehodláme zavádět ani programovat. Společnost na ochranu týraných dětí si vytkla za cíl celoplošně v rámci České re-

publiky vytvořit jakousi záchrannou síť ve smyslu té nejkrajnější meze obrany v případech, kdy se prokazatelně někdo dopouští fyzického nebo psychického teroru, případně dítě pohlavně zneužívá. Proto naše společnost spolupracuje s odborníky jako jsou například MUDr. Zdeněk Novotný, který je kapacitou evropského formátu na problematiku handicapovaných dětí a má s fenoménem týraných dětí zkušenosti z ostravského krizového centra. Ve Společnosti působí také ředitel znojemského Centra pro ohrožené děti a v nedávných volbách zvolený senátor za KDU-ČSL MUDr. Milan Špaček.

Znovu chci připomenout, že jako křesťan ctím zásadu harmonické rodiny a nepropůjčil bych se k jakémukoliv oklešťování práv rodičů. Tato iniciativa se ani nestaví například vyhraněně proti tělesným trestům. Jsou prostě případy, kdy lze takový trest přijmout jako účinné řešení. Zároveň ovšem nelze přehlížet všeobecně zjištěná fakta, která protirečí obecně zastávaným názorům a představám – celá třetina dětí je týrána či zneužívána ve vlastní rodině. Celá třetina násilí na dětech je páchána ženami. Nejen muži sexuálně zneužívají své dcery a syny, ale i některé matky žijí pohlavně se svými syny, a dokonce dcerami.

Například ve Velké Británii udává 38 procent žen starších 18 let, že do své plnoletosti byly donuceny nechtěně k souloži či byly sexuálně obtěžovány. Velmi důležité je ale zjištění, že nejvíce násilí je pácháno na dětech nejmladších. Ukazuje to, že, i pražská statistika. Nenechme se mýlit tím, že v naší rodině, případně v obci je všechno v pořádku. Známe případ ze Znojemska, kde docházelo k pohlavnímu zneužívání mentálně postižené holčičky vlastním otcem a také

sourozencem. Oba se veřejně chlubili svým jednáním, a přesto právní stav neumožňoval díky mentální úrovni děvčátka situaci účinně řešit.

Úpravy v legislativě jsou proto jedním z východisek účinných změn.

Důležitá bude i oznamovací povinnost občanů, kteří se stanou svědky trýznění dětí. Ohrožení bezbranných by mělo být dostatečným motivem pro jejich účinnou ochranu. Smyslem takové ochrany samozřejmě není zpětně ohrozit zdravě se rozvíjející rodinu.

Přesto může mít někdo pochybnost o možnostech zneužití této problematiky. Například si vez-

měte rodiče, kteří z náboženských nebo etických důvodů nebudou souhlasit s tzv. výchovou ke zdravému životnímu stylu, poněvadž nevede mládež k tomu, že sexuální život lze plně a zodpovědně začít až v manželství. Proto odmítnou posílat děti do hodin sexuální výchovy. Nemůže někdo potom takové rodiče obvinít, že „týrají“ své děti tím, že je vychovávají jinak než ostatní?

Jako věřící křesťan jsem zásadně proti interrupcím, proti narušování rodinných vztahů a proti ohrožování zdravého vývoje dětí. Tyto věci musíme ošetřovat společně, nelze je od sebe dělit. Není možné chránit dítě tak, že by to rozložilo nebo oslabilo výchovnou roli rodičů a funkci rodiny. Nelze ale ani

chránit a izolovat jakoukoliv rodinu tak, aby mohla beztrápně a za tiché účasti veřejnosti poškozovat a zabíjet své nejmladší členy. Dítě je hodno naší pozornosti právě v té chvíli, kdy je v ohrožení. Současná lhostejnost veřejnosti k násilí v psychiky a mravně narušených rodinách je varovným mementem.

To ovšem nemůže být důvodem k zásahu do spořádané rodiny. Nikdo nesmí bránit věřícím lidem, aby ve své výchově uplatňovali etické a morální principy vycházející z Desatera Božích přikázání. Tento nejdokonalejší kodex je přece Božím nárokem vůči člověku. Naše Společnost na ochranu týraných dětí není ani svou povahou, ani svým zaměřením po-

stavena proti Desateru. Naopak mohou říci, že vznikla díky iniciativě křesťanských orientovaných odborníků, lékařů a právníků. A ještě na samý závěr chci dodat k vaší otázce: v pluralitní demokratické společnosti by nemělo nikoho znepokojovat, že křesťané vychovávají své dítě podle náročnějších kritérií než například lidé materialistického a ryze konzumního ražení. V opravdové demokracii je místo pro všechny názory. Nám ovšem přísluší hájit vyšší úroveň a skutečný duchovní rozměr lidské společnosti. Zdravé vztahy v rodině a ochrana ohrožených dětí v troskách nemocných manželství jsou jedním z nejdůležitějších úkolů křesťanů na prahu 21. století. ▮

Rozmlouval R. Malý

Svoboda a eucharistie

Významnou událostí zaměřenou na budoucnost má být podle záměrů pořadatelů 46. eucharistický kongres ve Wroclawi ve dnech 25. května až 1. června.

Poprvé má mít kongres téma *Eucharistie a svoboda*. To mu dává již nyní zvláštní rozměr. Vztah mezi oběma bude hledán v modlitbě, meditaci a setkáních, na jejichž závěr přiletí z Říma Jan Pavel II.

Motto je převzato z listu sv. Pavla: *Kristus nás osvobodil ke svobodě* (Gal 5, 1). Médii některých zemí byla předána rozsáhlá tisková informace, ze které vyplývá, jaký význam přikládá Řím této události ve Vratislavi. Původně se hovořilo o tom, že se zde má setkat Jan Pavel II. s hlavou pravoslavné církve Alexiséem II., ale v poslední době o tom není slyšet. Bylo by to jistě dojemné vyvrcholení. Každý den kongresu je věnován jinému aspektu svobody, což poskytne účastníkům příležitost, aby se na setkání dobře připravili.

Různá hlediska

Mají to být postupně tyto otázky:

1. Svobodní, abychom se setkali v Kristu
2. Svoboda Božích dětí
3. Svědky svobody a pravdy
4. Osvobození od zhouby hříchu
5. Eucharistie – pramen svobody
6. Kristus nás osvobozuje a sjednocuje
7. Maria, pravzor svobody

Přes velké pokroky na poli lidské svobody můžeme číst v tiskovém sdělení, v jak mnoha zemích je svoboda pošlapávána. V některých zemích ještě lidé strádají pod jařmem totalitních režimů a v žalostných zdravotně sociálních podmínkách, protože těžké ekonomické podmínky se staly pro ně břemenem. To platí i pro morální slabosti a hříchy. Ale ať už povaha tohoto zla je jakákoliv, křesťané vědí o té šťastné situaci, kde je možné nalézt svobodu, protože znají Toho, kdo osvobozuje. Jan Pavel II. mys-

lí především na vnitřní nadpřirozenou svobodu a vyjádřil ji slovy: *Kristus nás osvobodil, abychom zůstali svobodní.*

Vyvrcholení o svátku Těla a Krve Páně

Poslední den kongresu připadá na svátek Těla a Krve Páně, který se tradičně v mnoha zemích velmi oslavuje. Z jednotlivých zemí mohou se sice kongresu účastnit pouze delegace, ale lidé jsou vyzýváni, aby po celém okrsku zemském již měsíce před tím zintenzívnili své eucharistické modlitby.

Poselství z Medjugorje

V Medjugorje byl postoj ke svobodě obsahem poselství již v 80. letech. V tiráži jedné knihy o Medjugorje zní: *Předpokladem pro přístup k lásce je svoboda a přijímání života. Otroci nemohou milovat. Otroci vlastních vášní ještě méně. Na*

začátku každé velké lásky stojí rozhodnutí pro svobodu. Proto je tu nejprve výzva, abychom si uvědomili plně závažnost vlastní vůle a vlastní svobody.⁽¹⁾

Charakter budoucích kongresů

Ve spiritualitě plánovaného kongresu ve Vratislavi se rýsuje možnost nového charakteru budoucích eucharistických kongresů. Měly by se ve větší míře stát uvědomělou demonstrací víry ve stálou přítomnost eucharistického Krista ve světě. Je to hledisko, které se sice zatím nepřehlíželo, ale ve vztahu ke světu a k lidstvu je málo zdůrazňováno. Nový doplňující smysl by měl získat i svátek Těla a Krve Páně, *svátek ustavičné Boží připravenosti, svátek Boha, který slouží, a ještě více, svátek stále se opakujícího Božího sebeponižování.* Byl by to triumf apoštola národů, který právě tak chápal Eucharistii. ▮

-cvm-

⁽¹⁾ Sarrach, A.: Der prophetische Aufbruch von Medjugorje. Miriam-Verlag.

Rezoluce XXV. konvence Národního svazu českých katolíků v USA

1. Národní svaz českých katolíků, jako organizace vždy věrná víře v Krista, Jeho evangelium a učení římskokatolické církve, pozdravuje Kristova náměstka a Petrova nástupce, Sv. otce Jana Pavla II. a projevuje mu svou oddanost a vděčnou poslušnost. V tomto roce jeho padesátého výročí kněžského vysvěcení mu přejeme další léta zdraví v jeho práci pro Boha a pro církev. Jsme mu vděční za jeho poslední návštěvu České republiky, a zvláště pak za svatořečení bl. Zdislavy a bl. Jana Sarkandra.

2. S upřímnou radostí jsme mezi námi uvítali moravského metropolitu a olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera, který během svých cest po Spojených státech a Kanadě měl možnost se seznámit s našimi krajanskými středisky a s jejich činností. Jsme rádi, že se mu u nás líbilo a že, jak sám napsal, to byla pro něho veliká, obohacující zkušenost.

3. Upřímně prožíváme současný zármutek věřících celé chicagské arcidiecéze nad předčasnou smrtí jejího arcipastýře Josefa kardinála Bernardina, který nás svým ekleziologickým a vpravdě otcovským přístupem ke všem lidem spojoval, měl pro naše potřeby hřejivé pochopení a po návratu svobody do naší rodné vlasti při pastoračních návštěvách dnes již † arcibiskupa olomouckého a moravského metropolity otce Mons. Františka Vaňáka, jeho dnešního následníka otce arcibiskupa Jana Graubnera, pražského arcibiskupa Miloslava kardinála Vlka i brněnského otce biskupa Vojtěcha Cikrleho, nám vždy prakticky dokazoval svůj živý zájem o problémy Kristovy církve v našich zemích. Do-

provázíme jej na věčnost svými modlitbami a prosíme jej, aby se u Božího trůnu přimlouval s našimi národními světci o duchovní obrodu našeho národa.

4. Uctivě pozdravujeme jeho dočasného nástupce, nynějšího pastýře místní církve, jeho Excelenci, Raymonda Goederta, administrátora chicagské arcidiecéze, a ujišťujeme jej také svými modlitbami.

5. NSČK vyslovuje politování, že demokratická vláda České republiky ještě po sedmi letech svého trvání vlastní většinu církevního majetku protiprávně a bez náhrady zabraného komunisty po roce 1948. NSČK se vždy snaží všestranně pomáhat české církvi, a proto se i nyní staví za spravedlivé a urychlené navrácení veškerého zabraného majetku; proto vítáme usnesení vlády ČR o dalších jednáních s církevními činiteli v této věci. Nemůžeme však souhlasit, aby jenom část tohoto majetku byla církvi vrácena, zvláště když se chystá odluka církve od státu; aby tedy vláda sama rozhodla o tom, co církvi uvolní a co nikoliv. Plně souhlasíme s požadavkem biskupů.

6. NSČK s politováním a obavami sleduje vzrůstající negativní postoj k náboženství a k církevním organizacím, obzvláště k římskokatolické církvi v České republice, u té části národa, která ztratila anebo nikdy nepoznala víru v Boha. Apelujeme na vládní a kulturní představitele, na pracovníky sdělovacích prostředků České republiky, aby uplatnili svůj vliv k zmírnění tohoto zla, které nemá místo ve svobodném demokratickém státě, který navíc usiluje o přijetí do Evropského společenství.

7. V souvislosti s výše uvedenou náboženskou situací v České republice NSČK vítá nově se probouzející evangelizaci mladé generace za rozvoje víry a hodlá tyto snahy podpořit.

8. Zdravíme Msgr. Františka Lobkowicze, otce biskupa nově založené Diecéze ostravsko-opavské, a přejeme mu, na přimluvu sv. Hedviky, patronky diecéze, hodně zdraví a Božího požehnání. Zároveň se modlíme za lid jeho diecéze, stejně jako za naše věřící bratry a sestry v nové Diecézi plzeňské s jejím pastýřem otcem biskupem Františkem Radkovským.

9. NSČK znovu připomíná všem svým složkám a členům naprostou nutnost a potřebu českého katolického tisku reprezentovaného dnes v USA a v Kanadě Hlasem národa. Proto apelujeme na všechny své členy a organizace, aby Hlas

národa odebírali, četli, štedře podporovali, inzerovali v něm, a pomáhali tak zajistit jeho další budoucnost, na níž také závisí i životnost našich spolků a jednot, uveřejňováním zpráv o jejich činnosti.

10. Vyzýváme úředníky všech distriktních svazů, aby po prostudování našich stanov podali návrhy na potřebné změny, které by odpovídaly dnešním poměrům a byly zároveň zaměřeny od budoucna.

11. NSČK vždy spolupracoval se všemi našimi krajany dobré vůle, oddanými zásadám americké demokracie, kdykoliv šlo o svobodu a dobro lidu vlasti našich předků či o dobro a prospěch krajanské obce. Bylo to v duchu zakladatelů našeho Svazu a my v této tradici budeme pokračovat.

12. Necht' všemohoucí a dobrotivý Bůh, na přimluvu našich národních patronů, dopřeje lidu země koruny svatováclavské požehnanou, pokojnou a šťastnou budoucnost.

Večery mladých

Již druhý večer mladých proběhl ve středu 8. ledna 1997 v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Praze-Strašnicích. Tato setkání připravuje Arcidiecézní centrum pro mládež a Misijní centrum Michael ve spolupráci s dalšími hnutími a spiritualitami.

Adorace byla zamýšlením nad volbou povolání. Slyšeli jsme zde slova z evangelia sv. Marka, kdy se mladík ptá Ježíše: „Mistře dobrý, co musím dělat, aby se mi dostalo věčného života?“ Ježíš mu odpovídá: „Jdi, prodej všechno, co máš, dej to chudým a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě.“ Během adorace zahrála a zazpívala zpěvy z Taizé a staročeské pravoslavné písně,

hudební skupina z Líbeznic. Dále se každý mohl rozhodnout, zda si popovídá v baru s občerstvením, nebo navštíví zajímavou výstavu fotografií Vojtěcha Vlka ze Zakarpatské Ukrajiny a zároveň krátkou besedu s jejím autorem. Program pokračoval vystoupením skupiny Tensing. Oživením večera bylo i představení bohoslovců se scénkou „WINDOWS '97 aneb kterak počítačový maniak ke štěstí přišel“. Na závěr vystoupil písničkář Karel Gajdoš. Svátost smíření byla možná během celého večera.

Na další večer se můžeme opět těšit druhou středu v měsíci únoru 12. 2. 1997 na stejném místě od 19.00 hod.

Eva Kubátová

Plenární zasedání ČBK

19. plenární zasedání ČBK proběhlo ve dnech 14. – 15. ledna v zasedacích prostorách sekretariátu ČBK v Praze-Dejvicích. Předseda ČBK pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk v úvodu přivítal dva nové členy ČBK – Václava Malého a Jiřího Paďoura.

Oběma novým biskupům byly v ČBK přiděleny konkrétní úkoly v komisích, jejichž místopředsedy se stali. Biskup Malý bude pracovat v komisi pro sdělovací prostředky a pro veřejné záležitosti a pokračuje v práci v komisi pro ekumenismus. Biskup Paďour se stal místopředsedou komise pro kulturu.

V Dejvicích zasedalo 13 římskokatolických a 1 řeckokatolický biskup a hostem zasedání byl též papežský nuncius v ČR arcibiskup Giovanni Coppa. Kardinál Vlk referoval přítomným biskupům o současné situaci církve v naší společnosti, též s přihlédnutím k jednání vlády o církevních otázkách. Biskupové se jednoznačně přiklonili k modelu nezávislosti a spolupráce mezi státem a církví na základě mezinárodní smlouvy, jak je to obvyklé v mnohých postkomunistických zemích Evropy.

Hovořilo se dále o přípravě a dosavadním průběhu miléniového svatovojtěšského roku a blížící se dubnové návštěvy papeže Jana Pavla II.

ČBK

Přečetli jsme...

Taky vás to zaskočilo?

Myslím tím to, že vláda ČR neschválila výroční zprávu Mendlovy zdravotní pojišťovny za rok 1995. Mezitím už jsme museli s dcerkou k lékaři, a tam nás paní doktorka nabádala – přestupte k jiné pojišťovně, ale raději co nejdříve! (Asi se bála o své peníze.) Celkem mne to zanechalo v klidu, jen jsem si přála věci lépe porozumět.

Koncem listopadu vydala MEZP pro tisk prohlášení, ve kterém sděluje, že za rok 1995 vykázala velmi kladný hospodářský výsledek. Žádný dluh, žádný úvěr. Zdravotní péče placena vždy řádně a včas. Bodové ohodnocení jedno z nejvyšších. Rezervní fond náležitě dotován. Auditor neshledal žádnou závadu.

(Že by se peníze, které MEZP nahospodařila, někomu hodily k vyrovnání jiných pohledávek?) Ministerstvo zdravotnictví, vedeno zcela nezakryvanou snahou pana ministra Stránského eliminovat počet zdravotních pojišťoven, nebylo spokojeno s informací o inventarizaci majetku, a proč že je

překročeno procento režijních nákladů? Na to MZP v prohlášení odpovídá: Protože v prvním roce počátku své existence, tedy v roce 1995, měla pojišťovna nízký počet klientů, a tak nízká suma vybraného pojistného procentuální výši režijních nákladů ovlivnila.

Tichá výčitka nám váhají-cím?

V každém případě pojišťovna prohlašuje, že svou budoucí existenci bude hájit všemi právními prostředky. Svě pojištěnce prosí, aby zachovali klid a nenechali se vyprovokovat k ukvapeným rozhodnutím.

28. prosince, v den Betlémských mláďátek, se po celém světě pořádají pobožnosti, průvody i protestní shromáždění proti zabíjení nenarozených dětí. Podpora může být i následující: dát své „ano“ instituci těžce bojující o svou existenci, která se tomuto zlu snaží čelit.

-ms-

Zveřejněno v IKD (Informace královéhradecké diecéze) č. 23/96 – s datem 18. prosince 1996

Z Pavlova listu ke Koloským:

„Kristus je ve vás, naděje na věčnou spásu. O něm my říkáme, každého člověka učíme a snažíme se to podat co nejlouběji, aby každý člověk byl v křesťanské víře dokonale obeznámen... Říkám vám to proto, aby vás nikdo nemohl mást šálivými důkazy... O Kristu jste od nás přijali tuto nauku: Ježíš je Pán; žijte proto dále ve spojení s ním, v něm buďte zakořeněni a na něm vybudováni, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, a hodně Bohu děkujte. Dejte si pozor, aby vás nikdo nezotročil „filozofií“ – je to jen klam a mam. Jsou to samé nauky lidské, které se opírají o světské prvopočátky, ne o Krista.

ZAHÁJENÍ OSLAV SVATOVOJTĚŠSKÉHO MILÉNIA

Slavnostní bohoslužbou, za účasti všech biskupů České republiky, apoštolského nuncia, zástupců Ekumenické rady církví a nejvyšších představitelů naší vlády, byl v úterý 14. 1. 1997 v bazilice sv. Markéty v Břevnově v 18.00 hodin oficiálně zahájen rok tisícího výročí mučednické smrti svatého biskupa Vojtěcha. Tento rok je zároveň vyvrcholením Desetiletí duchovní obnovy národa, který vyhlásil kardinál Tomášek. Hlavním celebrantem bohoslužby a zároveň kazatelem byl pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk. Po bohoslužbě pozdravil shromážděné apošt. nuncius Mons. Giovanni Coppa a jménem vlády České republiky premiér Václav Klaus. Jako symbolické propojení mezi osvobozením naší vlasti od komunismu a svatořečením české princezny Anežky Přemyslovny 12. 11. 1989 zazpívala na závěr známou „Modlitbu“ též Marta Kubišová (ČBK). V zástupu věřících, kteří naplnili baziliku za řadami pozvaných hostů, jsme byli i my, redaktoři Světla. Při eucharistické oběti jsme v modlitbách pamatovali na celou čtenářskou obec. Uvědomovali jsme si, že stojíme nad románskými základy benediktinského kláštera, který právě 14. ledna (r. 993) sv. Vojtěch posvětil, a že navazujeme na Vojtěchovo dílo.

Na své cestě do Itálie se sv. Vojtěch sešel s opatem Majolusem z Cluny v Burgunsku a s biskupem s Toulou v Lotrinsku. Oba byli významnými představiteli reformního hnutí za církevní a náboženskou obnovu v západní církvi. To Vojtěcha oslovilo a provázelo celým životem (ČBK). Oslavy tisícího výročí jeho smrti nemohou být pouze vzpomínkou na dávnou historii, ale „návratem ke kořenům“ (kard. Vlk v úvodu ke mši sv.): pokračovat v intencích Vojtěchových i dnes. Věty, které zazněly v 2. čtení z Pavlova listu ke Koloským (1,24–29; 2,4–8), nejsou jen výzvou pro naše pastýře, ale aktuálním příkazem pro každého věřícího, který birmováním přijal Duchu sv. k boji za opravdovou náboženskou obnovu ve Vojtěchově národě.

Red.

Arcibiskupské gymnázium
v Kroměříži, Pilařova 3, 767 01 Kroměříž, tel.: (0634) 249 87, fax: (0634) 255 43

PŘIJÍMÁ PŘIHLÁŠKY

ke studiu do 1. ročníku šestiletého
i čtyřletého gymnázia.

Podmínky pro přijetí:

- úspěšné absolvování 7. nebo 9. třídy základní školy
- úspěšné vykonání přijímacích zkoušek z jazyka českého a z matematiky (u žáků s vynikajícím prospěchem je možnost přijetí bez přijímacích zkoušek)

Další informace je možné získat dne
8. 2. 1997 od 8.30 do 13.00 hodin,
kdy proběhne v naší škole

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Studentům našeho gymnázia nabízíme:

- vzdělávání podle generalizovaného učebního plánu MŠMT ČR,
- výchovné prostředí a setkávání v křesťanském duchu,
- ubytování a stravování přímo v areálu školy,
- slevy a podporu studentům ze sociálně slabých rodin,
- rozvoj talentů pro cizí jazyky, společenské i přírodní vědy,
- výuka anglického, německého nebo francouzského jazyka,
- americký klub vedený lektorem z USA,
- zpěv ve školním sboru „AVE“, účast na zahraničních zájezdech sboru,
- basketbal, volejbal, basebal ve školních družstvech, tenisový kurz a posilovnu v areálu školy,
- multimediální počítačovou učebnu,
- knihovnu s několika tisíci titulů,
- ozřejmování hodnot, které jsou oporou, posilou a šancí,
- vedení ke skromnosti a k obětavé pomoci ostatním lidem.

Gymnázium nevybírá školné, pouze prosí o dary rodičů.

Ing. Petr Kvapilík, ředitel školy

VÍKENDOVÉ EXERCICIE

pro rozpoznávání povolání
BRNO (pro muže) 20. – 23. 2. 1997
v církevním domově „Petrium“

„Jste schopni pro někoho riskovat život?
Udělejte to pro Krista!“ Jan Pavel II.

Informace a přihlášky: katolická komunita –
Miles Jesu, Kamenná 59, 639 00 Brno,
tel.: 05/43 21 52 65

MARTA VONDRÁKOVÁ
Křesťanská cestovní kancelář

MISIE

Masarykovo nám. 46
751 03 Brodek u Přerova

Od 18. 1. 1997 u nás dochází ke změně
telefonního čísla. Od tohoto data volejte,
prosíme, na tel. číslo: 0641/74 11 50

MILÝ BRATŘE, SESTRO,

chceme Tě pozvat na setkání mládeže z celých Čech, Moravy a Slezska v duchu sv. Františka z Assisi, s jehož pomocí bude toto setkání naplněno radostí, hudbou, zpěvem, ale i modlitbami a chválami, a také samozřejmě přednáškami týkajícími se především dnešní doby. Toto setkání se koná od 28. 2. do 2. 3. 1997 v Křesťanském domě v Hradci Králové na Pouchově. Společný sraz je 28. 2. v 17.45 hod. před tamním chrámem Sv. Pavla, kde v 18.00 hod. zahájíme naše setkání společnou bohoslužbou. Na Pouchov se nejlépe dostaneš městskou hromadnou dopravou č. 13. Doporučujeme především odjezdy v 16.25, 16.56 a v 17.25 hod. S sebou si vezmi spací pytel, karimatku, pokud máš breviář, kytaru nebo jiný hudební nástroj, zpěvník Hosana, Hlahol nebo nějaký podobný a hlavně co možná nejvíce bratrské lásky, ochoty a velkorysosti. Těšíme se, že spolu s Tebou a se sv. Františkem strávíme krásné chvíle radosti i zamyšlení. Informace na tel.: 049/61 89 34, nebo 049/62 29 90.

Ženská komunita Miles Jesu zve mladé svobodné dívky a ženy (pracující i studentky) na víkendové duchovní cvičení od pátku 28. 2. 1997 – 19.00 hod. do neděle 2. 3. 1997 – 13.00 hod.

Duchovní cvičení jsou zaměřena zvláště za pomoc při rozeznávání povolání.

Místo:

Stud. domov Petrium Brno, Veveří 15.

Informace a přihlášky:

Markéta Matoušková, Klatovská 20,

602 00 Brno, tel. 05/74 49 33

(případně 05/43 21 52 65).

VLEPIT INZERÁT VÉRITÉ

10. ARCIDIECÉZNÍ PLES MLÁDEŽE

Arcidiecézní centrum pro mládež pořádá 25. 1. 1997 již 10. jubilejní Arcidiecézní ples mládeže. Proběhne na obvyklém místě, v sále stavebního učiliště Praze-Hrdlořežích, na konečné tram. 1, 9 a 16. Začátek je v 18.00 hod. a konec v 1.00 hod. K tanci a poslechu hraje hudební skupina Ladislava Jandy.

Mladí se mohou těšit na zábavný program a bohatou tombolu.

Přespání je možné v Nazaretě. Informace na telefonním čísle 02/64 36 205.

Za Arcidiecézní centrum pro mládež
Jana Krejsová

TŘÍDENNÍ INTERNÁTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Pro svatovojtěšský rok – poslední rok Desetiletí duchovní obrody národa – a pro současné zimní období nabízíme věřícím katolické církve třídení internátní duchovní obnovu – exercicie – s řádovým knězem v pěkném, tichém i klidném prostředí venkovské obce Lhota u Olešnice na Moravě v místním rekreačním zařízení, a to v těchto termínech:

Pro dospělé:

– od neděle 16. 2. do středy 19. 2. 1997
s P. Málkem z Letovic

– od čtvrtka 20. 2. do neděle 23. 2.

– od pondělí 24. 2. do čtvrtka 27. 2.
s P. Otradovcem, SDB.

Pro mladé od 15 let:

(jarní prázdniny v okrese Blansko)

– od čtvrtka 27. 2. do neděle 2. 3.

s P. Mihulcem, SDB.

Program: Rozjímání, společné modlitby, mše svatá, promluvy kněze, soukromý rozhovor s knězem, anonymní zodpovězení dotazů, besedy a podobně.

Zahájení první den – ubytování od 15.30 hod., začátek v 17.00 hod. mši sv. Ukončení poslední den kolem 14.00 hod.

Cena za ubytování, stravu a organizační režii – 540 Kč.

Přihlášky se zálohou 300 Kč (není však nutné) zasílejte co nejdříve, nejpozději do 3. 2. 1997 na adresu:

Římskokatol. farní úřad,

Sulíkov 24, 679 62 Křetín,

nebo i na tel.: 0501/46 29 51.

Kněžští exercitátoři se těší na každého, kdo si udělá čas, aby prožil tři dny v hlubokém vnitřním usebrání. Všechny, zvláště nemocné prosíme o podporu modlitbou i obětmi. Přihlášení obdrží včas podrobnější informace.

Blanenský vikariát se sídlem v Letovicích.

Prosíme, opravte si: V čísle Světla 2/97 bylo chybně uvedeno na titulní straně nedělní datum. Místo data 12. února 1997 mělo být datum 12. ledna 1997. Za toto nedopatření se našim čtenářům omlouváme.

Neděle 26. 1. – 3. v mez. – Mk 1,14–20

Člověk stále na něco čeká. Až dokončím školu, až dorostou děti, až se dozvím, jak to dopadlo, potom... Co potom? Víra zná místo „potom“ slovo „dnes“. Dnes se naplnil čas, dnes mohu objevit, jak se ke mně Boží království přiblížilo.

Pondělí 27. 1. – Žid 9,24

Každý člověk, je-li k sobě upřímný, vnímá tu zásadní propast, která je mezi námi na zemi a mezi Bohem na nebi. Ale nejen to. Každý z nás, znovuzrozený z vody a Ducha svatého, ví, jak je někdy neschopný postavit se před Boha, modlit se, prosit za sebe nebo za druhé. A najednou slyšíme: Ježíš tam, v nebi, přímo před tváří Boží prosí za mne, stará se o mé věci... Uvěřím tomu?

Úterý 28. 1. – Žid 10,1–10

To, co člověk dělá, není zpravidla bezcenné. Ale v něčem je to bezmocné. Právě vůči hříchu, který spáchal, je člověk bezmocný. Hřích likvidovat beze zbytku nemůže, ani obětmi. Zahanbuje nás to. Ale je tu Ježíš, jeho život dokonale podřízený Otci, jeho jediné a neporušené „ano“, které zní celým jeho životem. Moje „ano a ne“ vůči Bohu, nebo dokonce „ne“ je nahrazováno Ježíšovým „ano“ – a to mne posvěcuje.

Středa 29. 1. – Žid 10,11–18

Celá kniha Levitikus, celý jeruzalémský chrám s jeho oběťmi nejsou ničím proti několika letům Ježíšova života a několika hodinám jeho umírání na kříži. Izraelité hříchy uznávali a vyznávali, ale Ježíš je odpouští. Kde se setkám s odpouštějícím Ježíšem, tam mizí má temná minulost.

Čtvrtek 30. 1. – Žid 10,19–25

Vydejme se právě teď do svatyně skrze Ježíšovu oběť. Ježíš zemřel, jeho krev vytekla, a já jsem tou krví omyt a „vnesen“ před Boha. Já – hříšník.

Pátek 31. 1. – Žid 10,32–39

Osvícení – utrpení pro víru – odvaha k cestě – život z Boha. Procházím tímto řetězem v životě zpravidla vícekrát. Už asi vím, že jsem ho prošel. A tady, ani teď, ani v budoucnu, se nesmíme na této cestě zastavit. Naše cesta má vždy pokračování, i když ho nevidíme.

Sobota 1. 2. – Žid 11,1–2

Tato slova jsou výzvou k převrácení našeho chování. Protože věřit Bohu je zpravidla úplně něco jiného, než věřit lidem, zkušenostem, znalostem... Bůh je zcela jiný než my. A zcela věrný. Jen bláhový člověk uvěří každému a všem. Ale moudrý člověk bude věřit tomu a stavět na tom, co Bůh slíbil, a co ještě dnes člověk nemá v ruce. A bude vypadat jako blázen.

Neděle 26. ledna 3. neděle v mezidobí	- 1. ět.: Jon 3,1–5.10 Ž: 25 (24)A–5ab.6+7bc.8–9 2. ět.: 1 K or 7.29–31 Ev.: Mk 1,14–20	odp.: 4b
Pondělí 27. ledna férie	- 1. ět.: Žid 9,15.24–28 Ž: 97,1.2–3ab.3cd–4.5–6 Ev.: Mk 3,22–30	odp.: 1a
Úterý 28. ledna památka sv. Tomáše Akvinského, kníže a učitelské církve	- 1. ět.: M dr 7,7–10.15–16 Ž: 119 (118),9.10.11.12.13.14 Ev.: Mt 23,8–12	odp.: 12b
Středa 29. ledna férie	- 1. ět.: Žid 10,11–18 Ž: 109,1.2.3.4. Ev.: Mk 4,1–20	odp.: 4bc
Čtvrtek 30. ledna férie	- 1. ět.: Žid 10,19–25 Ž: 23,1–2.3–4ab.5–6 Ev.: Mk 4,21–25	odp.: srov. 6
Pátek 31. ledna památka sv. Jana Boska, kníže	- 1. ět.: Flp 4,4–9 Ž: 103 (102),1–2.3–4.8–9.13–14.17–18a Ev.: Mt 18,3–12	odp.: 1a
Sobota 1. února sobotní památka Panny Marie	- 1. ět.: Žd 11,1–2.8–19 Ž: Lk 1,69–70.71–72.73–75 Ev.: Mk 4,35–40	odp.: 68

Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne:	NE	PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO
	26.3.	27.1.	28.1.	29.1.	30.1.	31.1.	1.2.
Antifona	1028	1044	1734	1075	1091	1754	1666
Žalm	783	783	783	783	783	783	783
Ranní chvály:							
Hymnus	1029	1045	1734	1076	1091	1755	1666
Antifony	1030	1046	1062	1076	1092	1107	1123
Žalmy	1030	1046	1062	1076	1093	1108	1124
Kr. čtení a zpěv	1033	1049	1735	1079	1095	1756	1668
Antifona k Zach. kantiku	690	1049	1292	1080	1095	1781	1669
Prosby	1033	1049	1724	1080	1095	1757	1655
Záv. modlitba	690	1050	1292	1080	1096	1293	1656
Modlitba během dne:							
Hymnus	1034	1050	1066	1081	1096	1112	1127
Antifony	1035	1051	1066	1081	1097	1113	1128
Žalmy	1035	1051	1067	1081	1097	1113	1128
Krátké čtení	1037	1054	1069	1084	1100	1115	1130
Záv. modlitba	690	1054	1069	1084	1100	1116	1131
Nešpory: SO							
Hymnus	1024	1039	1055	1736	1085	1101	1760
Antifony	1025	1040	1056	1071	1086	1102	1118
Žalmy	1025	1040	1057	1072	1087	1102	1118
Kr. čtení a zpěv	1027	1043	1059	1737	1089	1105	1763
Ant. ke kant. P. M.	689	690	1059	1292	1090	1105	1781
Prosby	1028	1043	1059	1731	1090	1105	1764
Záv. modlitba	690	690	1060	1292	1090	1106	1293
Kompletář	1238	1242	1247	1250	1254	1257	1260

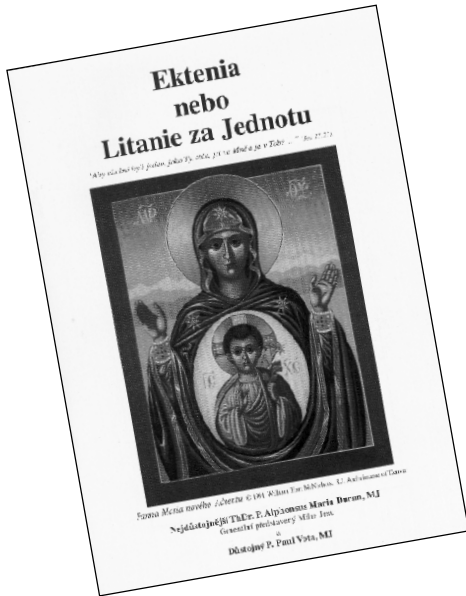
Novinky
MCM

Knihy si můžete objednat na adrese:

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 00 Olomouc

EKTENIA nebo litanie za Jednotu

Skončila nověna modliteb za sjednocení křesťanů, ale je třeba v modlitbách nejen pokračovat, ale zintenzivnit je. V těchto posledních letech tisíciletí by měla Církev vzývat Ducha svatého s ještě větší naléhavostí a vyprošovat od něho milost křesťanské jednoty. „Je podstatné... především být více oddáni modlitbě za křesťanskou jednotu“ (Tertio millennio adveniente).

Doporučujeme vám „Litanie za jednotu“, které vydala brněnská komunita Miles Jesu a které napsal ThDr. P. Alphonso Maria Duran, zakladatel a gen. představený Miles Jesu. Litanie vznikly jako ohlas na ekumenické zkušenosti autora při zakládání komunit MJ ve východní církvi.

Mohou posloužit také jako zpytování svědomí. Každý si při nich uvědomuje, že práci za jednotu musí začínat každý u sebe. Jsou vhodné pro modlitební skupiny, pro farnosti i pro jednotlivce. Můžete je dostat v komunitě Miles Jesu nebo si je objednat v Matici cyrilometodějské s.r.o. Olomouc za příspěvek pro vydání 20 Kč.

Objednávání Světla

**Světlo si lze objednat
na adrese:**

* * *

**Malice cyrilometodějská
s. r. o.**

EXPEDICE

**Dolní nám. 24
771 00 Olomouc 1**

* * *

**Zájemce o předplatné
ze Slovenska prosíme,
aby se obrátili
na firmu RODENY
(adresa je uvedena
v tiráži), která Vám dá
instrukce
a zašle složenkou
na zaplacení.**

Malice cyrilometodějská s.r.o.
EXPEDICE
Dolní nám. 24
771 00 Olomouc 1

Odesílatel:

Novinové výplatné

Poštovné úvěřováno

SVĚTLO – týdeník Maticy cyrilometodějské. S církevním schválením vydává a tiskne Matica cyrilometodějská v Olomouci v nakladatelství Maticy cyrilometodějské, s. r. o., Olomouc. Šéfredaktor Josef Vlček. Adresa redakce a administrace: Dolní nám. 24, 771 00 Olomouc 1; telefon a fax 068/522 28 03. Registrační značka MK ČR 7225. Podávání novinových zásilek povoleno Oblasťní správou pošty v Ostravě č.j. 2363/93-F/1 ze dne 23. 8. 1993. Objednávky vyřizuje administrace týdeníku. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENÝ, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 087/41 83 83; podávání novinových zásilek povoleno SF, š. p. ZSRP Bratislava, č.j. 3335-OPČ zo dňa 21. 5. 1996. Prohlašeni redakce: U tisku o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medjugorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.